76STE JAARGANG No. 10038 — MAANDAG 9 FEBRUARI 1959

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao — Kantoor: Conscientiesteeg: 28 - 29 — Telefoon: Redactie: 23858 — Advertentie: 23550 — Abonnementen en Bezorging: 24399

De vorming van een regering van nationale eenheid

Beraadslagingen tussen Betancourt en andere kopstukken op moeilijkheden gestuit

Caracas. — De beraadslagingen tussen Romulo Betancourt, de gekozen president van Venezuela, en de politieke kopstukken met het oog op de vorming van een regering van nationale eenheid, zijn in de afgelopen week op moeilijkheden gestuit.

Betancourt zou vandaag zijn beraadslagingen voortzetten om met Villalba en Caldera, de voorzitters van respektievelijk de Democratische Republikeinse Unie en Copei, tot een akkoord te komen. In kringen van de Republikeinse Unie verklaarde men, dat Villalba zal vasthouden aan de door hem geformuleerde eisen en de overeenkomst van Punto Fijo opzeggen, indien men hem niet genoegzaam tegemoet komt. **Betancourt is echter bekend om zijn koppigheid en men twijfelt eraan, of hij zal toegeven.** In Caracas gaat het gerucht, dat hij een ministerszetel zou hebben aangeboden aan Schout-bij-nacht Larrazabal, de vroegere voorzitter van de regeringsjunta, die er echter op zou staan naar zijn standplaats in Chili te vertrekken, waar hij tot ambassadeur is benoemd.

Wij vestigen de aandacht van onze lezers op de nieuwe rubriek „Onze Wereld van Vandaag", waarin dagelijks een beschouwing wordt gegeven over aspekten van het wereldnieuws. 's Zaterdags brengen wij onze lezers voortaan een weekoverzicht van het wereldnieuws.

Hollandse Nieuwtjes

● In deze Carnavalsdagen past een bijzonder woord van hulde aan het overleden Carnaval in Huissen. De meerderheid der Raad daar had door entreegeld te willen heffen op het Carnavalsterrein de genadestoot willen geven aan Prins Carnaval. In een enorme rouwstoet trokken 7 ezels mee — de meerdeheid der Raad in Huissen bedraagt zeven — en op een oplegger stonden zes doodskisten. Bij tijd en wijle vlogen de deksels dezer lugubere kisten open en kwamen er vrolijke gezichten te voorschijn van Carnavalsvierders. Voorwaar: Carnaval Huissen sneuvelde op het veld van eer. ● Om de maandag iets te verzoeten: De „Saturday Evening Post" heeft een artikel gewijd aan het Deltaplan. Volgens dat blad is dat een waar wereldwonder. Dat geeft de burger weer moed. ● In de P.v.d.A. botert het niet zo erg. Op het verkiezingscongres kon Evert Vermeer met veel moeite de gemoederen in bedwang houden. Vanuit de eigen partij werden scherpe aanvallen gedaan op het partij-programma. ● Het was dezer dagen 500 jaar geleden, dat de eerste (en enige) Nederlandse Paus geboren werd. Paus Joannes huldigde hem in een persoonlijk schrijven als initiatiefnemer der contra-reformatie. ● Het Episcopaat heeft het plan goedgekeurd tot oprichting van een Priesterhotel in Amsterdam, speciaal bedoeld voor buitenlandse priesters. Men wacht nu nog op de goedkeuring door de gemeente. In de zomer van het afgelopen jaar (nou ja, zomer) vertoefden 1700 buitenlandse geestelijken in de hoofdstad. ● Voor de supporters van de Utrechtse Kanaries een treurig bericht met een goede afloop: Trainer Gruber heeft aan D.O.S. medegedeeld, dat hij zijn kontrakt na 25 juli niet zal verlengen. Tot zover het treurige bericht, maar het goede staartje is: Jaap van der Leck komt nu weer terug bij die kanaries. ● Prinses Beatrix is in Sankt Anton aangekomen voor haar vakantie. Ook Prinses Irene gaat daar op vakantie. ● Een maandag zonder konflikt is als boter zonder ham. In Apeldoorn had een banketfabriek een houten loods gebouwd zonder toestemming van de Gemeente. Dies werd zij weer afgebroken met als resultaat dat 35 man ongeschoold personeel op de keien kwamen. ● Vanuit de verte leven we allemaal mee met de strijd tegen de verontreiniging van het water in Nederland, meer in het bijzonder nu die verontreiniging poogt door te dringen naar de badstranden. Aldus blijkt uit een artikel in „Publieke Werken". Zoals gezegd we leven mee

Deze creatie zal volgens Laad Simko aan deze eenheid voldoen, een middagjapon, die met een rose stola in een zwierige avondjapon veranderd kan worden.

Umberto Agnelli, president van het enorme Italiaanse Fiat-concern, en mej. Antonella Bechi Piaggo, geadopteerde dochter van de eigenaar van het Vespa-concern zullen in juni te Rome in het huwelijk treden. Twee machtige fortuinen zullen dan verenigd zijn.

Het neerschieten van het Amerikaans toestel boven ARMENIE

Volgens Radio-Moskou heeft Amerika de bandopnamen vervalst

Moskou. — Radio-Moskou heeft zaterdagavond de Amerikaanse regering ervan beschuldigd dat zij de bandopnamen van het gesprek tussen de Russische piloten, die het Amerikaanse transporttoestel boven Russisch Armenië zouden hebben neergeschoten, vervalst heeft.

Het Amerikaanse departement van buitenlandse zaken heeft zaterdagavond een verklaring uitgegeven, waarin het schokkend wordt genoemd dat Radio-Moskou de echtheid van de opname bestrijdt. Temeer daar uit vorige dementi's van de Russische regering is gebleken, aldus de Amerikaanse verklaring, dat zij niet over goede inlichtingen over het geval beschikt. **Een maand of drie geleden hadden de Russische ambassadeur en zijn luchtvaartattache „nerveus geweigerd" naar de opname te komen luisteren.** Amerika hoopt dat het bericht van radio-Moskou niet het standpunt van de Russische regering weergeeft en dat deze regering alsnog inlichtingen over de elf vermiste Amerikaanse vliegers zal verstrekken.

De New York Times meldt, dat Amerika in verscheidene landen juist buiten het gebied van de Sovjet-Unie radar- en luisterposten heeft ingericht, waarvan de techniek zo is geperfectioneerd, dat men zelfs het radioverkeer tussen tanks en vliegtuigen kan opnemen. Er wordt dag en nacht intensief geluisterd op alle mogelijke golflengten, aldus het blad

Redakteur van „25 JUNI"

De aanhouding van de heer Ch. van Russel in Suriname

(Van onze korrespondent)

Paramaribo. — Charles van Russel, redakteur van het oppositieblad „25 juni" is drie dagen aangehouden geweest wegens mondelinge uitlatingen aan het adres van de regering die niet door de beugel konden.

Van Russel, die in het dagelijkse leven salesman is, stond met twee valiezen in een Chinese winkel met enkele andere personen een biertje te drinken toen de politieman W. Aaron er binnen stapte. Van Russel ziende met de valiezen, informeerde Aaron of Van Russel op reis ging. Het antwoord kwam hierop neer dat Van Russel nog niet op reis ging, maar misschien wel zou gaan omdat het land toch maar door een „stelletje corrupte schurken" wordt geregeerd. Althans woorden van gelijke strekking. De politieman meende dat deze uitlatingen in zijn tegenwoordigheid in het openbaar gedaan te ver gingen en schreef een rapport. De volgende dag werd Van Russel opgehaald. In zijn kantoor en woning werd huiszoeking verricht en enkele boeken werden meegenomen. Zijn politieke vrienden van het EF kwamen onmiddellijk in het geweer om voor zijn gezin te zorgen, er werd gecollecteerd enzovoorts. Na drie dagen werd hij weer in vrijheid gesteld. Naar verluidt zal de zaak spoedig voorgaan.

Het Nieuws meende dat de man niet behoefde te zijn aangehouden, doch na verhoord te zijn, kon zijn vrijgelaten. „Suriname" schreef dat de zaak niet zo eenvoudig was. Het optreden van Van Russel moest gezien worden in het hele verband van gezagsondermijnende activiteit rond „25 juni".

ALAN NYE naar fort „La Cabana" overgebracht

Havana. — De reserve-luitenant van de Amerikaanse marine, Alan Robert Nye, die ervan beschuldigd wordt naar Cuba te zijn gekomen om Fidel Castro te vermoorden, is zondagavond naar het Fort „La Cabana" overgebracht en daar in een cel opgesloten.

De militaire gerechtshoven, die de executies van terdoodveroordeelden gelasten, zetelen in „La Cabana".

Sir Winston Churchill en Lady Churchill verlieten dezer dagen hun gezellig huis in Hyde Park om een vakantie door te gaan brengen te Marrakesh in Marokko.

Zuerich. — De Griekse en Turkse premiers hebben vanmorgen te Zuerich weer twee uur beraadslaagd over het vraagstuk-Cyprus.

Kardinaal Spellman Pauselijk Legaat bij Eucharistisch Kongres van Midden - Amerika

Ook Mgr. Holterman uitgenodigd

Op 1 februari wordt in Guatemala het eerste Eucharistische Kongres voor Midden-Amerika geopend met de plechtige ontvangst van Z. E. Francis Kardinaal Spellman, die door Paus Joannes XXIII is benoemd tot zijn persoonlijke vertegenwoordiger bij het kongres. De Paus heeft Kardinaal Spellman tevens benoemd tot voorzitter van het kongres. Op de sluitingsdag zal Joannes XXIII zich tot de deelnemers richten met een persoonlijke boodschap.

Mgr Holterman is door de Aartsbisschop van Guatemala, Mgr Marcano Rossell Quellano, uitgenodigd om aan het kongres deel te nemen. Morgen, dinsdag, zal Mgr Holterman per vliegtuig naar Guatemala vertrekken.

Prominente vertegenwoordigers van de Kerk en duizenden pelgrims uit Noord- en Zuid-Amerika worden ter gelegenheid van het kongres in Guatemala verwacht. Het tema van het kongres is gebaseerd op het Schriftwoord: „De kelk van de verlossing zal ik in mijn handen nemen".

Na de opening op 11 februari zal op donderdag 12 februari een plechtige Mis worden gecelebreerd in het Mateo Flores Stadion, waarbij 60.000 kinderen tegenwoordig zullen zijn.

Tijdens de duur van het kongres zullen 60 priesters in 26 verschillende kerken van de hoofdstad spreken over de inhoud van de christelijke boodschap en over de morele idealen die het Christendom aan de mensen voorhoudt. Tevens zullen zij meer speciale onderwerpen behandelen met betrekking tot de arbeid en de beroepen.

De bijeenkomst zal op zondag 15 februari worden gesloten met een Pontifikale Mis, gecelebreerd door Kardinaal Spellman, welke door de televisie zal worden uitgezonden, en welke zal worden gevolgd door de pauselijke boodschap.

Bij de plechtigheden van het kongres worden o.m. verwacht: Hunne Eminenties Carlos Maria Kardinaal de la Torre, Aartsbisschop van Quito, Ecuador; Crisanto Kardinaal Luque, Aartsbisschop van Guadalajara, Mexico; Manuel Kardinaal Arteaga y Betancourt, Aartsbisschop van Havana, Cuba.

In hun gezelschap zullen zich bevinden Aartsbisschoppen en Bisschoppen van Colombia, Ecuador, Peru, Santo Domingo en Venezuela, samen met prelaten uit de zes landen van Midden-Amerika: Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Honduras, Nicaragua en Panama. Ook uit Canada, de Verenigde Staten en Mexico worden prominente kerkelijke vertegenwoordigers op het kongres verwacht.

Dulles in Washington terug

Washington. — Minister Dulles is vanmorgen van zijn Europese reis te Washington teruggekeerd. Hij zei, dat de Verenigde Staten en hun bondgenoten in principe overeenstemming hebben bereikt over de te volgen gedragslijn in geval de Soviet-Unie zou besluiten de toegangswegen naar Berlijn af te sluiten.

De Westelijke mogendheden, aldus Dulles, blijven niettemin bereid om met Rusland te onderhandelen over een algemeen akkoord indien de Russen van hun kant bereid zijn „mee te werken aan een oprechte poging om tot een dergelijk akkoord te komen".

Dulles zal vandaag aan president Eisenhower verslag uitbrengen van zijn besprekingen te Londen, Parijs en Bonn.

Studenten betogen te Damascus

Damascus. — Studenten van de universiteit van Damascus hebben vanmorgen betogingen op touw gezet om te protesteren tegen de terdoodveroordeling van Kolonel Abdoel Salem Aref.

De betogers trokken door de straten van de Syrische hoofdstad en schreeuwden „Abdoel Salem, de held van de Iraakse revolutie" en eisten de nietigverklaring van de onrechtvaardige veroordeling, die over hem is uitgesproken".

„SRANANG TORIE"

● De Bond van Oorlogsveteranen heeft een nieuw plan opgesteld ter bestrijding van de werkeloosheid onder de leden. Het ligt in de bedoeling de leden werk te verschaffen bij de bouw van volkswoningen. ● Het ontwerp betreffende de onteigening van de gronden aan de Boven-Suriname zal morgen in het gouvernements-advertentieblad worden gepubliceerd. Gedurende drie weken bestaat er de kans hiertegen bezwaarschriften in te dienen. Na drie weken zal het ontwerp bij de Staten worden ingediend. ● De lektuurvoorziening in de distrikten, welk werk in handen was van het Bureau V & V zal door de Sticusa worden overgenomen. ● Binnenkort zal de jaarlijkse algemene vergadering van de Surinaamse Voetbal Bond worden gehouden. Een van de agendapunten is het kiezen van een nieuw bestuur. De leden van het huidig bestuur treden en bloc af en stellen zich niet herkiesbaar. ● De Chinese gemeenschap vierde gisteren het Chinese nieuwjaarsfeest op grootse wijze. In Kong Ngie Tong Sang werd er een diner gegeven. Minister-president Emanuels, andere leden van de ministerraad en dr Nagtegaal, direkteur van het Kabinet van de gouverneur zaten aan het diner aan. ● De telepaat prof. Pasman, die in theater „Star" enkele uitvoeringen zal geven, bracht zaterdag, vergezeld van zijn echtgenote een bezoek aan dit theater. Het echtpaar Pasman toonde zich zeer opgewonden over het theater „Star", dat zij een van de mooiste noemde, die er in dit gebied te vinden zijn. ● De AVROS is begonnen met een grootse kampagne ter aanwerving van nieuwe leden. De eerste prijs bestaat uit een PPA-reis naar Brits-Guyana, Barbados en Trinidad.

Franse premier over het Algerijnse probleem

Parijs. — De Franse premier Debre heeft verklaard dat er geen sleutelwoord bestaat noch een magische formule om het Algerijnse probleem op te lossen. Hij onderstreepte echter dat Algerije souverein Frans gebied is. Hij zeide dit in een toespraak over de stappen der regering ten aanzien van Algerije.

Hij onderstreept dat het niet in de bedoeling van generaal De Gaulle ligt politieke besprekingen over Algerije te voeren en verklaarde dat zij die daarin geloven slechts wensen uiten.

Diplomatieke paspoorten gevraagd

Er schijnt een nieuwe periode te zijn aangebroken van diplomatieke reizen. De Britse eerste minister laat zijn paspoorten in orde maken voor een reis naar de Sovjet-Unie, Tito is te gast bij zijn Egyptische vrienden, Dulles heeft zich nieuwe koffers laten bezorgen om de politieke barometers in Londen, Parijs en Bonn te bestuderen, de Indonesiër Soebandrio wil eens kijken hoe men op het ogenblik in Australië ten opzichte van zijn land te spreken is, terwijl zijn chef pas heeft aangekondigd een uitnodiging voor een bezoek aan Moskou te hebben geaccepteerd.

Het valt niet te ontkennen, dat voor het ogenblik de meeste belangstelling van de wereld uitgaat naar de aanstaande reis van premier Mac Millan en zijn minister van buitenlandse zaken naar het Kremlin. Enkele oppositiekranten in Groot-Brittannië hebben wat zuur herinnerd aan de reis van Chamberlain, kort voor de tweede wereldoorlog, naar Berlijn. Trachtte men toen te elfder ure nog tot een vergelijk-op-papier met Hitler te komen, thans zou het erom gaan de onberekenbare heersers van Moskou met schone woorden te paaien in de hoop daar schone beloften voor terug te krijgen.

Men zal niet zo lang behoeven te wachten om te weten in hoeverre de bedoelde Britse oppositiepers gelijk zal krijgen. Nu immers is het vrij zeker, dat over ongeveer drie maanden in Génève, op hoog niveau zal worden besproken wat er van Duitsland moet komen. Mocht MacMillan erin slagen — wat zeer te bezien valt

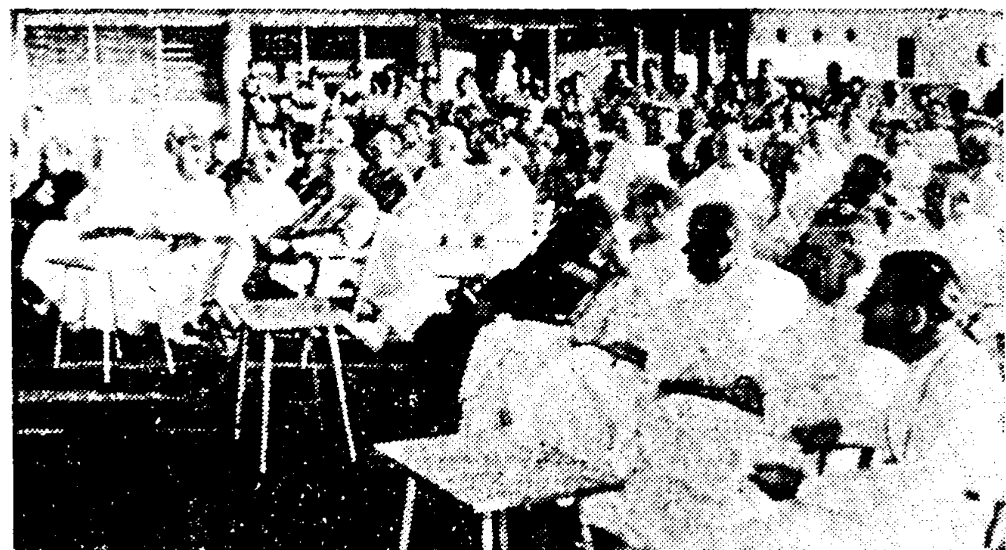
onze wereld van vandaag

— het Kremlin te overtuigen van de redelijkheid der Westerse voorstellen, geheel nog afgezien van de vraag of de Russen deze suggesties kunnen accepteren op de komende besprekingen, dan zou zijn reis dubbel en dwars waard zijn om te worden ondernomen. In dat geval zouden van Russische zijde meer konstruktieve ideeën met betrekking tot het Duitse vraagstuk kunnen worden verwacht dan tot dusverre de westelijke landen bereikten. Mocht de missie van MacMillan nog niet het peil van een goodwill-reis bereiken, zuiver gezien uit oogpunt van internationaal-diplomatiek overleg, dan had hij beter met zijn staf in Londen kunnen blijven.

In de hoofdsteden van Nederland, Australië en Indonesië wordt het bezoek van de minister van buitenlandse zaken van laatstgenoemd land aan zijn Australische collega met een zekere spanning tegemoet gezien. Dr Soebandrio schijnt de opdracht te hebben Australië nu op een „andere" manier te benaderen ten aanzien van het vraagstuk-Nederlands Nieuw-Guinea. Hoe die „andere" manier is, beseft men als men weet, dat er Soekarno letterlijk alles aangelegen is bedoeld gebied aan zijn archipel toe te voegen. Het is voor hem een prestige-kwestie van de eerste orde, niet slechts tegenover het buitenland, maar wellicht nog meer in verband met zijn hardnekkige pogingen om zijn positie binnen de landsgrenzen te versterken. Hij heeft zijn aanhang onvoorwaardelijk beloofd Irian aan de Nederlanders te ontfutselen, ook wanneer het niet zou gelukken op de vredelievende weg via het instituut der Verenigde Naties het omstreden gebied in handen te krijgen — en men weet, dat dat niet gelukt is.

In Djakarta en in Den Haag vraagt men zich nu af in hoeverre wijziging is gekomen, respektievelijk zal komen, in de Australische houding betreffende het Nederlandse deel van Nieuw-Guinea. Mocht er sprake komen van koerswijziging in een of andere vorm, dan zullen ongetwijfeld dadelijk weer tal van diplomatieke paspoorten worden aangevraagd.

Mgr. HOLTERMAN zegende HUIZE SAN FERNANDO in

Tijdens de opening van het San Fernado-instituut te Soto.

„Oplossing van het probleem der schoolvrije jeugd een noodzaak

Zaterdagmiddag om 5.00 uur had te Soto de plechtige inzegening plaats van de nieuwe paviljoens van Huize San Fernando. Hiermee ging een lang door de Fraters van Tilburg gekoesterde wens in vervulling. In het feestelijk vlaggende Huize San Fernando hadden vele genodigden zich verzameld om dit ogenblik mee te kunnen maken.

Naas Monseigneur M. Holterman, die de inzegening zou verrichten, merkten we op Zijne Excellentie Gouverneur Drs Speekenbrink, vergezeld van zijn adjudant, verder Ged. Morkos, Drs Leito van de Eilandsraad, de heer Th. Sprockel, De Vicaris Generaal van het Bisdom, Zeereerw. Rastoor v. Looy, Mr Roozen, kinderrechter, Drs Römer, hoofd afdeling just. jeugzorg, Mr Haaren, architect Manders en de Heer J. Tigchelaar, uitvoerder der werkzaamheden, de Heer Groottens van de Reclassering en vele anderen.

De Algemene Overste van de Fraters van Tilburg de WelEerw. Frater Superior, die op visitatie in de Ned. Antillen vertoeft was eveneens aanwezig, evenals de Oversten van de andere Huizen van Fraters en Broeders op Curaçao, terwijl Frère André namens de Frères van Aruba aanwezig was.

Mgr. Holterman verrichtte de zegening met assistentie van zijn secr. pater van Weerelt en frater Hypolytus. Na de zegening van het eerste volledig ingerichte paviljoen en van de Kruisbeelden nam Mgr Holterman het woord.

„Er schijnt geen einde te komen aan het inzegenen van nieuwe tehuizen en scholen" merkte Mgr op. In de bijna twee jaar dat ik gewijd ben heb ik op Curaçao en Aruba zeven inrichtingen ingezegend die bedoeld zijn voor het werk onder de jeugd". Hieronder zijn tehuizen voor de jeugd, clubgebouwen en een college. „Maar", merkte Monseigneur op „dit is geen bewijs voor de stelling, dat de huidige generatie ineens begonnen is met het werk onder en voor de jeugd om zodoende een tekort aan te vullen van hun voorgangers, want zolang de Missie werkt op de Antillen heeft de jeugd de aandacht van de Kerk gehad. Zo konden de Antillen een unicum worden in het Caraibisch gebied op het gebied van onderwijs. Niet alleen het onderwijs had de aandacht maar ook de vrije tijdsbesteding heeft tientallen jaren lang de aandacht gehad wat blijkt uit de vele goede sportclubs, de padvinderij en de bloeiende Jonge Wacht."

Daarnaast doet zich nu een ander groot probleem voor en wel DE SCHOOLVRIJE JEUGD. Ieder jaar komen er honderden jongens en meisjes van de Lagere School af en vooral bij de jongens doet zich dan het probleem voor dat velen van hen niet capabel genoeg zijn om hun studies voort te zetten aan de instituen van hoger onderwijs of aan de Technische scholen.

Zij zijn dan vrij van hun 14e jaar af en dit is MOREEL FUNEST.

Sinds ruim 20 jaar bestaat hier op Curaçao een Lagere Vakschool van jongens en wel in Brakkeput. Het laatste jaar is dit werk der Kruisvaarders aanmerkelijk toegenomen. En naar het zich laat aanzien zijn de jongens graag op een dergelijke Lagere Vakschool. DIT KAN EEN GROOT SUCCES WORDEN. DIT WERK MOET VERSPREID WORDEN. aldus Monseigneur, OVER CURACAO EN ARUBA.

Alvorens te eindigen bracht de Bisschop nogmaals dank aan de Fraters van Tilburg die al tientallen jaren zo vruchtbaar werken op de Antillen.

Maar zonder uit de school te klappen, meende Monseigneur wel te mogen zeggen dat het hier niet bij bleef. „De Fraters kijken vooruit". Hopelijk zullen de fraters in de toekomst meer waardering ondervinden van de kant van de ouders. Want soms lijkt het er op, of de Fraters dankbaar moet zijn dat de ouders hun kinderen afstaan voor het clubwerk.

Met Gods rijkste zegen toe te wensen aan dit nieuwe werk, besloot Monseigneur Holterman zijn toespraak.

Na een luid applaus nam Frater Superior het woord, die zich gelukkig prees deze dag „bij toeval" mee te kunnen maken op Curaçao.

Na dank gebracht te hebben aan de Instanties van Land en Eiland, huldigde de Superior ook de Architect en de Aannemer voor hun prachtige werk.

In herinnering brengend dat men zo lang moest wachten op deze dag merkte de spreker op: „Deze langzaamheid past grote zaken". Ook Pastoor Wolters werd bedankt voor zijn hartelijk welkom op afgelopen zondag. Het is zijn wens dat de Fraters hier in Soto mogen meewerken aan de culturele verheffing.

Moge de steun van het eilandsbestuur, zo ondervonden in de jaren achter ons. in de toekomst voortgezet worden, aldus frater Superior.

Hoewel geen aanhanger van de leuze „Hoe meer scholen, hoe minder gevangenissen", had de spreker toen hij op dezelfde dag de in aanbouw zijnde gevangenis bezocht en het nog niet geheel geopende San Fernando, wel gedacht: hoe meer Overheid en particulier initiatief samenwerken in de jeugdzorg, te minder delinquenten zullen er zijn in de toekomst.

Opvallend vond de Superior het mengsel van degeneratie en cultuur die spreken uit het oprichten van huizen als San Fernando. Het zijn tekenen van degeneratie inzover ze nodig zijn, van culturele verheffing inzoverre men ze opricht.

In een oproep tot de Fraters die zich zullen belasten met de zorg van de jongens zei de Superior: U moet echte Vader voor hen zijn om het gemis te vergoeden dat zij hebben ondervonden. „De jeugd is slecht, niet door zich zelf, maar door de volwassenen."

In een kort woord bracht Pater Volk als Voorzitter van de Vincentius Stichting in herinnering de vruchtbare samenwerking van tientallen jaren tussen Scherpenheuvel — een begrip — en de St Vincentius Stichting. Speciaal bracht de Spreker dank aan de voorgangers van dit werk en met name werd het werk geprezen van Fr. Radulphus, die ook aanwezig was.

Na deze toespraken maakten alle aanwezigen van de gelegenheid gebruik om de gebouwen te bezoeken, waarna van gedachten gewisseld werd onder een koele dronk.

Hiermee was weer een stap vooruitgezet op de lange weg van de Katholieke zorg voor de jeugd.

Tijdens de rondleiding van de hoge gasten door de paviljoens. V.l.n.r.: Z. E. Gouverneur Speekenbrink, Mgr. J. M. Holterman, Frater Novatus, Superior-generaal der Fraters van Tilburg, Frater Canutus, lid van de Raad van Advies en Frater Franciscus, regionaal Overste der Fraters.

„Ritmo den Luna"

Willemstad. — Op woensdag 11 februari presenteert „De Zwaan" een variété-avond onder de naam „Ritmo den Luna" in theater Roxy, die weer een groot succes belooft te worden. Niet minder dan honderd plaatselijke artisten zullen aan deze avond hun medewerking verlenen. Zo zullen o.a. optreden het Trio Universo, Gretha Martha, Shon Benchie, The Pen Platters, Corry Glijd, Norris Roepel, Elena Thaina en Hermaras Heyer.

Kosten noch moeite werden gespaard om het Curaçaose publiek een genotvolle avond te bezorgen. En waar „De Zwaan" op dit gebied een alombekende faam bezit, twijfelen wij er niet aan of ook deze avond zal bizonder suksesvol verlopen.

Verkeersongevallen Curacao over januari 1959

Willemstad. — Opgave verkeersongevallen op het eilandgebied Curaçao over de maand januari 1959: Aantal ongevallen, waarbij lichamelijk letsel werd opgelopen: dodelijk 0 (0); niet dodelijk 27 (38).

Aantal ongevallen met alleen materiële schade: 199 (247).

Totaal aantal verkeersongevallen: 236 (285).

De gevolgen van deze ongevallen zijn: doden 0 (0); zwaar gewonden 8 (9); licht gewonden 24 (39); totaal bedrag der geschatte **direkte** materiële schade: ƒ 94.490,— (ƒ 92.375,—).

N.B.: De tussen haakjes vermelde gegevens betreffen de voorgaande maand.

POLITIEBERICHTEN

Willemstad. — Om 6.20 uur werd een patrouille naar de Heelsumstraat gedirigeerd waar een bestuurder van een pickup groente aan het bezorgen was, maar daarbij zo luidruchtig toeterde dat de bewoners in hun slaap gewekt werden. De man werd gewaarschuwd.

Kruimeldiefstallen.

Om 11.000 uur deed een man aangifte van diefstal van zijn herenrijwiel t.w.v. 80 gld. Deze was weggenomen van de waranda van een perceel in Suffisant.

Om 12.00 uur deed een man aangifte van een auto-wieldop. Hij had zijn auto om ong. 9.00 uur op Marietje geplaatst en omstreeks 12.00 uur bemerkte hij dat de wieldop van een zijner wielen was weggehaald.

Om 16.00 uur deed een man aangifte van diefstal van 20 gld. en een pakje sigaretten. De aangever vond om 15.15 uur een hem bekende man onder zijn bed in de slaapkamer. Bij aankomst nam deze de benen. Het geld onder zijn kussen en het pakje sigaretten dat op bed lag, nam hij daarbij mede.

Om 19.00 uur werd een vermoedelijke poging tot diefstal gemeld in een perceel op Pietermaai. Het bleek dat het dienstmeisje toen zij haar kamertje betrok onder de dakpannen. om 18.30 uur een man daar aantrof, die aanstalten maakte via het dakraampje te vertrekken. Hij had het kamertje goed doorzocht en gebruik gemaakt van de daar aanwezige druiven. Het moet een goede gevelartist geweest zijn of een ter plaatse zeer bekende om via dat dakraampje in het kamertje te komen. Het geval is in verder onderzoek.

Brand op Scharlo.

Om 06.11 uur werd een brand gemeld op Scharlo in de achterzijde van het gebouw, waarin het eilandelijk bureau is gevestigd van Economische Zaken. De spuit van Steenrijk rukte uit en bluste ter plaatse de brand. Aan verschillende bureau's evenals aan telefoons, kantoorbehoeften en het interieur werd enige schade toegebracht.

Vuurpotjes verwisseld.

Om 02.40 uur deed een man aangifte op de post Rio Canario dat hij een verdachte man had aangetroffen in de buurt van zijn woning. Deze had twee brandende vuurpotten van D.O.W. verwijderd en ze bij een afrastering geplaatst, waarachter een houten huis gelegen was. Bij aankomst der politie was de man verdwenen. De patrouille verwijderde op haar beurt de potten weer en op aanwijzingen van de aangever konmen de dader, die onder invloed verkeerde, op de Gosieweg aanhouden.

Man in verwaarloosde toestand aangetroffen.

Om 01.30 uur werd assistentie verzocht voor een man die waarschijnlijk een aanval had gehad. In de Surinamestraat werd een man aangetroffen in hopeloze en vuile toestand. Hij kon niet spreken. In overleg met de dokter werd de man overgebracht naar het Hospitaal.

Scherven brachten geen geluk.

Op zondag om 01.30 uur werd een patrouille gedirigeerd naar de Bonairiaanse Club. Daar verklaarde een man aan de politie, dat een vrouw — hem van aanzien bekend — een andere man een fles naar zijn hoofd had gegooid, waarbij de fles kapot sloeg tegen de muur, waar aangever zich bevond. Hierbij werd hij in zich gezicht verwond. Bedoelde vrouw werd echter niet gevonden. De zaak is in handen der recherche. Aan aangever werd eerste hulp verleend.

Dood gevonden.

Om 13.20 uur werd gemeld dat een monteur „Big Boy", dood aangetroffen zou zijn in een huis aan de Missouriweg. De patrouille trof de man dood aan. Hij ademde niet meer en de levensgeesten waren reeds geweken. Een dokter constateerde een natuurlijke dood. In de morgenuren had het slachtoffer geklaagd over ernstige maagpijn. Hij zou blijven liggen. Na een uur werd hij door de buurvrouw dood aangetroffen.

Het slachtoffer J. A. Moulon-Dauvin geheten was geboren in 1903 in Guadaloupe. Hij laat een dochtertje na.

Beschonken talent werd niet erkend.

Om 15.05 uur werd een patrouille gedirigeerd naar Radio Hoyer, alwaar Mhr. Hoyer verklaarde dat een man, die onder invloed wilde zingen, uit de studio werd verwijderd. Hij was daarover zo gebelgd dat hij flessen greep uit een krat daar ter plaatse en ermee ging gooien. Bij aankomst ter plaatse deelden omstanders aan de politie mee dat hij zich in de omgeving verscholen had. Men kon hem niet vinden. Heer Hoyer werd geadviseerd direct te waarschuwen als hij zich weer zou vertonen.

Verkeersperikelen in het weekend.

Op zaterdag had op Salinja, t.h.v. de Coca-Colafabriek om 13.00 uur een aanrijding plaats tussen een personenauto en een bromfiets. De schade bedroeg 100 gld.

In de zondagnacht had om 00.25 uur een aanrijding plaats op de Van Noorduynweg tussen twee personenauto's. Bestuurder van een der wagens liep een snijwond op onder zijn kin, een andere inzittende liep eveneens verwondingen op, terwijl de echtgenote van een der bestuurders een tand verloor. De aanrijding werd veroorzaakt doordat de bestuurder onder invloed tegen de voor hem rijdende auto opbotste. De schade bedroeg: 1200 gld.

Om 10.30 uur sloeg bij Wacawa een personenauto over de kop, waarbij een der inzittenden een slag op zijn hoofd kreeg. Het ongeval gebeurde doordat de chauffeur die te laag zat aan zijn broer vroeg een kussen onder hem te schuiven. Terwijl de broer hiermee bezig was, naderde men een splitsing van wegen. In zijn ongemakkelijke zitpositie probeerde de bestuurder af te remmen maar ging daarbij over de weg schuiven, botste tegen een drum, met stenen verzwaard, op en sloeg toen over de kop. De schade beliep 800 gld.

Om 17.20 uur sloeg er hoogte van Zegu op de weg naar Westpunt een auto over de kop. In de bocht van de weg kwam hij in een 2,5 meter lager gelegen terrein terecht, vol struikgewas en cactussen. 15 Meter verder in de mondi kwam hij tot stilstand. In de auto zaten 5 volwassenen en 2 kinderen. Allen werden min of meer verwond. Een 9-jarig kind viel uit de wagen toen hij over de kop sloeg.

Daarbij liep het vermoedelijk een hersenschudding op. Het is in het Sanatorium opgenomen. De bestuurder reed onder invloed. Schade: 300 gld.

Om 17.15 uur werd aan wacht Rio Canario een man binnen gebracht door de bestuurder van een autobus. De man had vermoedelijk een beenbreuk. De bestuurder van de autobus had hem aangetroffen op de Rooseveltweg. Het slachtoffer verklaarde dat hij woorden had gehad met de bestuurder van een bus en zijn vriend over een vrouw die in de bus zat. Bestuurder en vriend zetten hem toen de bus uit. Terwijl hij het portier nog vast greep ging de wagen rijden en sleepte hem mee. De dokter achtte opname noodzakelijk.

assistenties: 48
processenverbaal: 26.
schade: 2225;

in en uitgaande verkeer:

	aangekomen	vertrokken
vliegtuigen	33	32
tankers	23	24
vrachtschepen	24	20
zeilboten	6	4

	aangekomen	vertr.	doorg.
per vliegtuig	560	501	232
per schip	55	6	1792

„DIE CHRISTEL VON DER POST"

Roxy brengt ons op maandag en dinsdag de Duitse film „Die Christel von der Post". De vrouwelijke postbode, Christel, is verliefd, maar haar verloofde heeft echter niet die belangstelling voor haar, die zij wenst en daarom als een zekere compensatie zoekt ze troost bij haar vroegere vriend. Ondanks alles komt ze echter tot de conclusie dat haar vroegere vriend niet de ware Jacob is. Ze keert vanzelf weer terug naar haar verloofden en zij besluiten te trouwen. Hiermee zijn alle moeilijkheden van de baan.

In deze Cinemascopische kleurenfilm treden o.a. op: Gardy Granass, Carl Wery, Hardy Kruger en anderen.

„MAD AT THE WORLD"

Hedenavond draait in West End de film „Mad at the World". De jeugdcriminaliteit, ons bekend uit verschillende andere filmproducten, wordt ons ook hier weer getoond in al zijn felheid en schrikwekkend realisme. In de film wil een onschuldig slachtoffer persoonlijk wraak nemen op zijn aanvallers, die ondanks hun jeugd, hem en zijn gezin in levensgevaar brachten. Men krijgt uit de film ook een beeld omtrent de werkzaamheden van de reclasseringsagenten, die op hun eigen manier te werk gaan.

In de hoofdrollen treden op: Frank Lovejoy, Keefe Braselle, Cathy O'Donnell en Karen Sharpe.

Op Vaersenbaai werd zaterdagavond in een opgewekte stemming het groot Limburgs Carnaval gevierd. Vanaf het begin zat de stemming er in en tot laat in de ochtend duurde dit bizonder geslaagd carnavalsfeest.

Israëls diamantindustrie

Tweede exportindustrie van het land

(Van onze korrespondent)

De werkelijke ontwikkeling van de diamantindustrie — en hand in hand daarmede van de diamanthandel — in Israël begon in 1940, toen door de Duitse invasie van de Lage Landen de Belgische en Nederlandse industrieën van de rest van de wereld werden afgesneden en een aantal uit West-Europa gevluchte vakgenoten de kusten van Palestina bereikte.

Een klein begin van een diamantindustrie en van een diamanthandel troffen zij aan. In de jaren '37 tot '39 hadden de eerste diamantairs uit België zich in Palestina gevestigd en in Petach Tikva een beperkte industrie opgericht, die slechts met enkele tientallen arbeiders werkte.

In de loop van 1940 begonnen de nieuw aangekomenen in Tel Aviv en Natanja kleine industrieën te vestigen. Zij reisden naar Londen en wisten The Diamond Trading Company — het Wereldsyndicaat — te overtuigen van het belang in Palestina een diamantindustrie te vestigen.

De Britse Mandaatsregering gaf haar aanbeveling om de jonge Palestijnse industrie toewijzingen van ruwe diamant door het Syndicaat te doen verschaffen. Vanaf de aanvang was de diamantindustrie in Palestina een uitsluitende exportindustrie en voor de economie van het Britse Mandaatsgebied verdiende zij een Added Value van nagenoeg honderd procent. Het ruwe materiaal uit Londen kon immers in Sterling betaald worden en negentig procent van het gerede produkt werd toen naar de Verenigde Staten uitgevoerd.

De markt in Amerika was in die jaren onverzadigbaar tengevolge van het uitvallen van de traditionele leveranciers België en Nederland en tengevolge van de omstandigheid, dat veel Amerikaans kapitaal in de onzekere oorlogsjaren naar diamant zocht wegens zijn konstante waardevastheid.

Het Londense Syndicaat verschafte de Palestijnse industrie niet onbelangrijke toewijzingen van ruwe diamant en dit, tezamen met de onverzadigbare Amerikaanse markt, gaf de eerste grote stimulans aan de nieuwe industrie. die vele leerlingen begon aan te trekken en zich krachtig begon uit te breiden.

Van 1941 tot eind 1945 groeide de industrie tot 4500 arbeiders en haar exporten bedroegen in de jaren 1944 en 1945 tweeëntwintig miljoen dollar per jaar, zoals gezegd nagenoeg volledig Added Value voor de Britse Mandaatsregering.

In de loop van 1946 eindigde deze prosperity. In de eerste plaats herstelden na de oorlog de Belgische en toen het einde van de Palestijnse diamantindustrie gekomen was, wist men toch de krisis te boven te komen en gesterkt verder te werken. Hoewel heel langzaam steeg het aantal arbeiders in de jaren van 1947 tot 1950 toch tot 1500. Vaktechnisch en financieel bleek België opnieuw zeer sterk, sterker dan Israël. Daar verder het Londense Syndicaat zijn klanten Nederland en België had teruggekregen, verminderden de allocaties aan Israël en door de stoornissen en mobilisaties van de Israëlische bevrijdingsoorlog van 1948 was de arbeidersfaktor in die periode zeer inkonstant en leerlingen konden nauwelijks worden aangetrokken.

Voorts brak er eind '46 een ernstige wereldkrisis uit, die de diamantindustrie en de diamanthandel in de gehele wereld zwaar trof. De belangrijkste oorzaak hiervan was de overschakeling van oorlogseconomie naar vredeseconomie. Tezelfdertijd nam de produktie van geslepen diamant door het weer op de markt verschijnen van België en Nederland krachtig toe, terwijl de afzetmogelijkheden door genoemde krisis verkleinden. Prijsdalingen tot vijftig procent kwamen voor en in de Palestijnse diamantindustrie werden ernstige verliezen geleden. **Het kwam zover, dat op 1 januari 1947 de gehele industrie gesloten werd, om eerst op 1 april 1947 weer te openen op belangrijk verkleinde schaal, namelijk met slechts ongeveer duizend arbeiders.**

Hoewel pessimisten meenden, dat Nederlandse industrieën zich van de in de oorlog opgelopen schade. In het bijzonder in België nam de diamantindustrie, met krachtige steun van overheid en van de financiële wereld, haar klassieke plaats weldra opnieuw eervol in.

Na de oprichting van de Staat Israël bleek de Israëlische regering onmiddellijk het belang van de diamantindustrie voor de economie van het land te beseffen. In het deviezenarme Israël was deze industrie als verdiener van vreemde valuta van grote betekenis en de regering verleende de industrie haar bescherming en steun.

Ook een scherpe regeringskontrôle werd uiteraard ingesteld. Twee Nederlanders hebben bij deze overheidssteun en overheidskontrôle een grote rol gespeeld. De heer A. Ehrenfeld, tot aan zijn overlijden direkteur van de Union Bank of Israël, en afkomstig uit Amsterdam, werd Diamond Controller en de heer J. van Amerongen, eveneens uit Amsterdam, werd tot Deputy Controller benoemd. De heer Van Amerongen is inmiddels geklommen tot direkteur-generaal van het Israëlische ministerie van financiën onder zijn nieuwe Hebreeuwse naam dr J. Arnon.

In 1951 had de Israëlische diamantindustrie zich van de meeste moeilijkheden van de voorgaande jaren hersteld. De vakkennis werd opgevoerd, de vakopleiding was veel verbeterd en in 1954 telde de industrie alweer tweeduizend arbeiders met een uitvoer van vijftien miljoen dollar. De groei zette door; in 1956 werkten drieduizend arbeiders in de industrie, in 1957 drieduizend vijfhonderd en thans telt de diamantnijverheid in Israël drieduizend zevenhonderd beoefenaren.

In 1957 was de export gestegen tot 32,5 miljoen dollar en ondanks de recessie, die in 1958 heerste, bereikte dit cijfer in het zojuist beëindigde jaar toch de 31,5 miljoen dollar. De Added Value voor 1957 bedroeg 20% en voor 1958 22%. De diamantindustrie is dan ook al jaren lang de tweede deviezenverdiener voor Israël, na de citrus.

Daarmede is het belang voor Israël der diamantindustrie reeds aangegeven, maar er komt nog een belangrijke faktor bij. In het immigratieland, dat Israël is, waar de bevolking jaarlijks tenminste met tienduizenden — en naar men taxeert in 1959 zelfs met honderdduizend — groeit, zoekt de overheid naarstig naar nieuwe uitbreidingen der werkgelegenheid.

Hoewel uiteraard de kapitaalsinvestering in de ruwe grondstof zeer hoog is, is daarentegen voor de fabrieken en werkplaatsen de investering in machines en gereedschappen zeer laag. Transportkosten van grondstoffen en gereed produkt spelen nagenoeg geen rol. En met de juiste systemen kan men jonge leerlingen betrekkelijk snel tot produktieve arbeiders opleiden. Ook daardoor wordt het vestigen van diamantbedrijven in afgelegen nieuwe ontwikkelingsgebieden, waarheen het grootste deel der nieuwe immigratie gedirigeerd wordt, door de overheid zeer bevorderd ter vergroting van de werkgelegenheid in die nieuwe ontwikkelingsgebieden.

Naast de industrie, die dus thans zevenendertighonderd arbeiders telt verdeeld over 140 kleine en middelgrote ondernemingen, bestaat er een hecht georganiseerde diamanthandel, welke zijn centrum heeft in de Israëlische Diamantbeurs, The Israel Diamond Exchange Ltd. te Tel Aviv. Ook de diamanthandel stamt uit de jaren 1937 tot 1939, ook daar heeft men vele ups en downs gekend en de verschillende beurzen en klubs, die in de loop van de jaren bestaan hebben, werden in de loop van 1948 reeds verenigd tot genoemde Israel Diamond Exchange, lid van de World Federation of Diamond Bourses en mede als zodanig georganiseerd volgens strenge reglementen, teneinde een hoge standaard van handelsmoraal te handhaven in een bedrijfstak, waar dagelijkse transakties reeds in de tienduizenden en honderdduizenden lopen.

Van belang is nog, dat de gezondmaking van de Israëlische industrie en haar handel onder meer daaruit volgt, dat men erin geslaagd is de afzetgebieden belangrijk te verbreden.

Terwijl in de oorlogsjaren, zoals boven vermeld, de afzet voor negentig procent in de Verenigde Staten gevonden werd, bedraagt dit percentage thans nog maar vijftig. Nieuwe markten, niet alleen op het westelijk halfrond, maar vooral ook in het Verre Oosten, werden voor de Israëlische diamant geopend.

Tot slot een enkel woord over de soms in Nederland en België hoorbare oppositie tegen de konkurrentie, die van Israël zou uitgaan. Het is duidelijk, dat bij de groei van de wereldbevolking en bij de toeneming van de meer gespreide welvaart de konsumptie van alle goederen, dus ook van diamant, toeneemt. De verhoogde levensstandaard in vele landen ter wereld draagt daar automatisch toe bij. Er bestaat in Israëlische diamantkringen geen enkele neiging de Beneluxlanden de eervolle plaats, die zij rechtens in de diamantwereld innemen, te ontzeggen. Daarentegen is men van mening, dat er plaats is voor iedereen in een groeiende wereldbevolking met verhoogde levensstandaard.

Faire konkurrentie op grond van vakmanschap en zakentalent, dat zijn de wegen langs welke men zijn plaats op de internationale diamantmarkten wil handhaven en zo mogelijk vergroten, in een open en eervolle wedijver met de beoefenaren van het vak in andere landen.

Terwijl ruim 300 mensen een filmvoorstelling in Istanboel bijwoonden, stortte het gebouw met donderend geraas ineen. Reddingsploegen zochten tussen bergen puin naar slachtoffers.

In de Philips-Jubileumbal te Eindhoven werden de open Nederlandse tafeltenniskampioenschappen gehouden. Op de foto: De Engelse kampioenen Dianna Rowe en Johnny Leach (gemengd dubbel) tijdens een van de wedstrijden.

WARSCHAU DECRETEERT:

Ook Poolse Communisten moeten „Katholiek" begraven worden

Nieuwe controverse tussen Kerk en Staat in POLEN

Het Poolse parlement heeft zondag een wetsvoorstel aangenomen waardoor katholieke begraafplaatsen ook gebruikt gaan worden voor de teraardebestelling van communisten, of „niet-gelovenden", zoals de een miljoen communisten zich temidden van de 28 miljoen katholieken in Polen noemen. Van katholieke zijde is voorgesteld op katholieke begraafplaatsen stukjes ongewijde grond te reserveren voor communistische begrafenissen, maar dat vonden volgens United Press International de communisten in het parlement een onaanvaardbare discriminatie.

Nu heeft de wet alleen geldingskracht in gevallen waar geen openbare begraafplaatsen beschikbaar zijn en een katholiek kerkhof dus de enige mogelijkheid is die nog overblijft. Dit neemt niet weg, dat de kwestie van de teraardebesteling in de verhouding tussen Kerk en staat in Polen van het allergrootste belang is geworden.

Vele priesters hebben zich verzet tegen het ter aarde bestellen van communisten in gewijde grond, en daarmee een gerechtelijke vervolging geriskeerd. Daarom is een strafbepaling in de wet opgenomen: wie zich verzet tegen het begraven van een overleden communist in gewijde grond, kan drie maanden gevangenisstraf en een boete opgelegd krijgen.

De wet is een rechtstreeks uitvloeisel van een incident dat een jaar geleden in Zuromin, in de Poolse provincie Warschau, is voorgevallen. Daar was Stanislaw Nikiel overleden, de voorzitter van het presidium van de gemeentelijke volksraad en een communist sinds vele jaren. De parochiegeestelijke weigerde toestemming te geven tot de teraardebestelling op zijn kerkhof. De gemeente liet door gemeente-arbeiders een graf graven, op een deel van het kerkhof, waar nog geen graven waren. Met muziek, vlaggen en kransen trok de stoet naar het kerkhof. Katholieken waren er eerder aangekomen en hadden het graf dichtgegooid. Drie uur lang is op het kerkhof gevochten voor de communisten het wonnen en het graf weer konden opengraven. Op talrijke plaatsen zijn vergelijkbare incidenten voorgevallen. De 28 miljoen katholieken van Polen hebben thans echter moeten zwichten voor de wil van een miljoen communisten.

De praktijken van de Poolse politie

Warschau. — De Poolse politie maakt weliswaar geen gebruik meer van lichamelijke martelingen, doch bij het verhoren van verdachten wordt wel gebruik gemaakt van „chantage, leugens en morele druk die de gevangene vernederen", zo heeft de Poolse R. K. Geestelijke Pirozynski voor een rechter in Warschau verklaard.

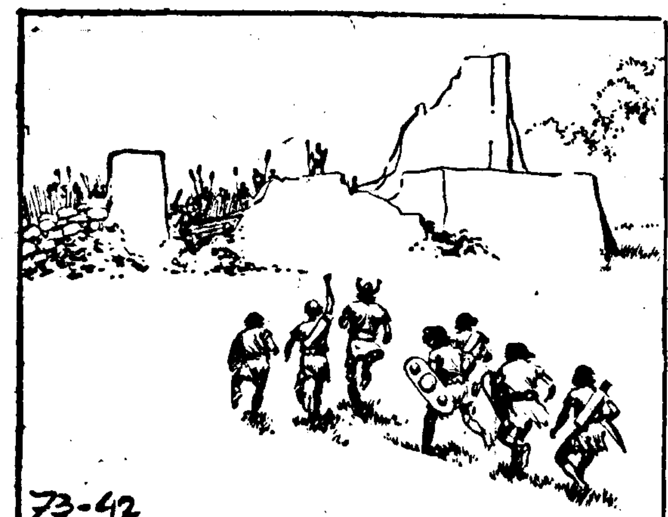
Pater Pirozynski zei dat hij was gearresteerd op grond van getuigenissen van een provocateur der politie. Hij staat terecht omdat hij als hoofdredacteur van een katholieke tijdschrift papier op de zwarte markt zou hebben gekocht om een grotere oplage te bereiken dan hem was toegestaan.

De pater is ook beschuldigd van overtreding van de geldvoorschriften. Tot zijn verdediging voerde hij aan, dat die voorschriften zo ingewikkeld zijn dat zelfs een directeur van het ministerie van financiën zich aan overtreding heeft schuldig gemaakt en nu in voorarrest vertoeft.

Concilie over 2 jaar, volgens de Paus

Vaticaanstad. — In een toespraak op zijn algemene audiëntie van gisteren heeft Paus Joannes doen verstaan dat het aangekondigde oecumenische concilie niet eerder dan over twee jaar gehouden zal kunnen worden en Vaticaans Concilie of Lateraans Concilie zal heten al naar gelang van de plaats waar het gehouden zal worden.

ERIC DE NOORMAN — Het land der witte mannen

73—42 Zonder op of om te kijken rennen de mannen voort, waarbij de krijgers de weg aangeven. Eindelijk bereiken ze een open vlakte en ontwaren ze de resten van wat eens een groot bouwwerk moet zijn geweest. De vooruitgezonden krijgers, die de ruïne zo goed mogelijk in staat van verdediging hebben gebracht, haasten zich, de vluchtenden binnen te halen. Nadat hij wat op adem is gekomen, gaat Eric met Cendrach en Svein rond, om de toestand van hun primitieve vesting in ogenschouw te nemen. — Al met al kon het nog slechter, stelt Eric vast. De aanwezigheid van een waterput is om te beginnen al een groot voordeel. De mannen die de ruïne bezetten, hebben bovendien flink wat wild kunnen schieten, zodat er tenminste ook voedsel voorradig is — Zijn de verkennners, die naar Ragnar de Rode zoeken, reeds terug? vraagt de Noorman. Dit blijkt niet het geval te zijn.

Svein, die met een somber gezicht rondloopt, laat zich eensklaps horen; — Mijn bevalt dat zaakje hierzo niets. Ik heb meer met die roodhuidige kerels op, als je het mij vraagt. Hadden we toen maar dat aanbod van die Mohaka aangenomen! Nu zitten we er maar mee!

Terwijl Eric hier en daar nog snel een verbetering aanbrengt, ziet hij plotseling beweging aan de bosrand in de verte. — Ze komen, roept hij zijn mannen toe. Terwijl hij zich met zijn mannen opmaakt, hun schamel toevluchtsoord zo goed mogelijk te verdedigen, naderen de roodhuidige krijgers de ruïne.

JOHNSON het geïncarneerde gezond verstand

Hij en zijn biograaf Boswell vereeuwigd

(Van een letterkundige medewerker)

Als ge uren achtereen gepraat hebt met een antroposoof, met hem debatteerde en argumenteerde, woord en wederwoord hebt overwogen, uitgelegd en genuanceerd, dan komt er onherroepelijk een ogenblik, waarop uw vriend met wie ge van mening verschilt, de woorden uit, waarop ge, bij wijze van spreken, de gehele avond hebt zitten wachten en die het debat verder onmogelijk maken. Die woorden luiden in de een of andere vorm altijd: Der Herr Doktor hat g'sagt.... En dan volgt de uitspraak die het gelijk, dat ge met vuur en ijver, met overtuigingskracht en met gebruik van al uw verstand en rede, geloof en gevoel op uw zijde hebt trachten te krijgen, volgens uw tegenstander in zijn gelijk doet verkeren.

De Herr Doktor, die bij alle discussies met antroposofen rustig of ook wel eens onrustig zijn beurt afwacht is, het lijkt onnodig dit nog te vermelden, dr. Rudolf Steiner, de man die, na zich in 1914 met de Duitse afdeling te hebben afgescheiden van de Theosofische Vereniging, de Anthroposofische Beweging heeft gesticht.

JOHNSON OP REIS

Hij is voor uw inderdaad volkomen anders-denkende vriend de sluitsteen van ieder debat, het nec plus ultra van gelijk, het hoge hof van appèl, de Jupiter tonans die alle geluid, verder nog te maken, volkomen overstemt.

Hebt ge een diergelijk gesprek met een Engelsman, dan overkomt u haast zeker op een gegeven moment hetzelfde. Ook een Engelsman beroept zich in laatste, allerlaatste instantie op een Herr Doktor, al heet deze dan niet Steiner, maar Johnson. En al moge de naam Johnson dan niet zo frequent voorkomen in de Britse geslachtsregisters als bij ons Jansen, het komt mij toch voor, dat de providentie iets heeft voorgehad met de omstandigheid dat hij deze laatste Doktor deze naam gaf.

Doctor Johnson (1709-1784), de schepper van o.a. de grote Dictionary of the Englisch Language, is voor iedere Engelsman het geïncarneerde gezonde verstand. En dat spreekt bij deze eilanders het laatste woord. Voor iedere bewoner van welk continent dan ook doet Dr. Johnson de deur dicht. Johnson is de Jansen, die altijd zijn verstand bij elkaar houdt, the intelligent man in the street, die alles broodnuchter beziet, al heeft hij nog zoveel gedronken, die zich door geen enkel argument omver laat praten en die alle bewijsvoering prompt afdoet met zijn duizendmaal herhaald: Nonsense, Sir!

Bibliotheken vol zijn er over de man geschreven. Naarstige vorsers op het gebied der historie, der letteren, der psychologie en menskunde hebben folianten volgepend over dit heer en nog steeds komt men niet uitgeschreven over dit merkwaardige exemplaar van het genus homo, voor wie ettelijke monumenten-in-boeken zijn opgericht en onthuld met toespraken, genuanceerd van werkelijke eerbied tot nauw verholen spot.

Hoe dan ook, Dr. Johnson blijkt nog steeds in staat de beste schrijvers en geleerden te bewegen, hemzelf tot onderwerp te maken van hun studies. Hesketh Pearson heeft zojuist nog bij Heinemann te Londen een dik boek doen verschijnen dat de allerlaatste nieuwtjes over degeen die Tante Pollewop ongetwijfeld „een heerlijke man" zou hebben genoemd, vers ter tafel brengt. Maar het werk van Pearson gaat nu eens niet alleen over Johnson, maar ook over James Boswell, de eerste en tot nu toe nog steeds beste biograaf van de meester. Eerst vertelt de schrijver het leven van Johnson tot het ogenblik, het grote moment, mogen wij wel zeggen, waarop de Doctor zijn jonge vriend ontmoet. Dan volgt een levensbericht van Boswell tot datzelfde ogenblik en daarna volgt een uitvoerige studie over de periode, waarin zij elkaar gekend hebben.

Het is een prachtig boek geworden, verlucht met mooie illustraties van de twee prominenten en hun vriendenkring. Onnoemelijk veel bronnen heeft Pearson aangeboord en verwerkt op werkelijk voortreffelijke wijze en men zou dan ook graag dit „Johnson en Boswell" het laatste woord willen noemen dat er over het vriendenpaar kan worden gesproken, ware het niet dat Hesketh Pearson van tijd tot tijd heeft gemeend zijn figuren te moeten „deuten" en wel op een wijze die niet alleen zeer onwetenschappelijk is, maar soms zelfs gewoon dom. Pearson ontpopt zich op bepaalde plaatsen in zijn boek als een Johnson zonder het genie en het gezonde verstand, als een Voltaire zonder de esprit. Zijn materialistische levenshouding en karakter hebben hem af en toe verleid tot boosaardigheid en cynisme, tot het stiekem zich verkneuteren in de baldadigheden die vooral Boswell soms tot een onuitstaanbaar mens maakten, waartegenover dan weer passages staan die het volle pond trachten te geven aan waardering voor Johnson's goedheid en talent.

Hoe het ook zij, het boek is een mijn van wetenswaardigheden welke men tot nu toe verspreid vond in de Johnson-literatuur die, zoals gezegd, welhaast onoverzienbaar geworden is. Ik zou niet zo ver willen gaan te zeggen, dat men naast Boswell's biografie volstrekt voldoende heeft aan dit boek om de figuren van Johnson en Boswell te doorgronden, maar het is zeker waar, dat degeen die deze volstrekt unieke mensen alleen vanuit de literaire verte kent, in dit uitstekende boek van Hesketh Pearson heel veel kan vinden om zijn smaak aangaande de cultuurgeschiedenis van de achttiende eeuw in Engeland om het scherpst te wetten.

Johnson heeft nooit begrepen hoe iemand ooit een pen op papier heeft willen zetten als hij daaraan niet moest verdienen. Hij zei: No man but a blockhead ever wrote except for money! Hij haatte schrijven en was slechts in zijn element als hij kon praten.

Hij was nooit voor een gat gevangen en zijn oprechtheid was onthutsend en zeker ontwapenend voor lieden die meenden de veelweter te kunnen vangen in zijn eigen uitspraken. Een dame die hem meende te moeten interpelleren over een flagrante fout — een van de vele! — in zijn Dictionary en hem vroeg hoe hij die ooit had kunnen maken, gaf hij ten antwoord: Onkunde, Mevrouw, pure onwetendheid!

Hij was zonder twijfel van een verbijsterende naïveteit die een ieder die hem ontmoette de wind uit de zeilen nam. Zijn goedheid was spreekwoordelijk. Na de dood van zijn veel oudere gade nam hij een blinde vrouw in huis, die heel erg lastig bleek te kunnen zijn. Een in woord en daad zeer grove dokter vond bij hem onderdak. Een jonge man uit Jamaica had hij als knecht en deze bezorgde hem heel weinig plezier maar veel narigheid. Hij ondersteunde zieken en krankzinnigen, leeglopers en geleerden met toelagen en zag liever de beurs beledigd dan zijn grote, warme hart. De brieven die we van Johnson kennen bevatten altijd verzoeken aan zijn rijke vrienden iemand te helpen. Merkwaardig was het dat een man van zo strikte zeden de aanwezigheid van vrienden verdroeg die zich, zelfs voor die tijd, vaak schandalig gedroegen. Hij wist hen altijd te verontschuldigen door te wijzen op het zwakke vlees. Dat hij zich van die zwakte terdege bewust was bij zichzelf bewijst de repartee toen David Garrick, de beroemde acteur, hem vroeg waarom hij zich niet meer achter de coulissen vertoonde: I'll come no more behind your scenes, David; for the silk stockings and white bosoms of your actresses excite my amorous propensities!

Op iedere vraag gaf hij een antwoord dat op de een of andere manier de moeite waard was en de ijver van zijn altijd noterende vriend Boswell heeft talloze uitspraken voor ons bewaard. En dagelijks, nu nog neemt een in het nauw gedreven Engelsman zijn toevlucht tot de woorden gesproken door de grootste „wit" die zijn land heeft voortgebracht. Trouwens wat een vriendenkring! De grootste redenaar van deze epoque: Burke; de grootste schilder: Reynolds; de grootste dramaturg en dichter: Goldsmith; de grootste historicus: Gibbon en de grootste acteur: David Garrick! Deze allen ontmoetten elkaar geregeld en praatten over alles wat maar in hun briljante brein opkwam.

Hesketh Pearson heeft ook Boswell niet vergeten. Het beeld dat uit deze bladzijden oprijst is er een van een vaak volkomen verachtelijke man, die eigenlijk door zijn totaal gebrek aan persoonlijkheid weer een persoonlijkheid kan genoemd worden. Hij deed, bij wijze van spreken, niet anders dan goede voornemens maken om die even snel weer te vergeten. Boswell was een losbol, een bedrieger, een dronkaard en vrouwenjager van het grootste formaat, een leugenaar par excellence. Hij loog zoals hij ademhaalde. Hij was een onuitstaanbare Streber, een wrede dierenkweller. Een van zijn vele pretjes was naar Tyburn te gaan om misdadigers te zien wurgen en wel van zo dichtbij, dat hij op een van de lijkwagens klom om vooral maar niets te missen. De plezierigste plaats op deze aarde die hij zich kon voorstellen was volgens zijn eigen zeggen, de W.C.! Hij zou onder gelijke omstandigheden volmaakt anders gehandeld hebben dan zijn illustere vriend Johnson, had hij een vrouw op straat gevonden in totale staat van uitputting. Johnson nam haar op zijn rug, droeg haar naar zijn huis, waar hij ontdekte dat het een lichtekooi was, hetgeen hem niet verhinderde haar in zijn kamer te verplegen tot zij weer beter was en haar te helpen aan een betrekking, die haar een fatsoenlijk leven garandeerde.

Arrogant en ondankbaar, volstrekt onbetrouwbaar, soms zeer komiek en onderhoudend, was Boswell een vat vol tegenstrijdigheden. In zijn laatste brief aan Langton schrijft hij een regel die zo karakteristiek Boswelliaans is, dat de man hiermee ten voeten uit getekend is: O London! London! there let me be; there let me see my friends; there a fair chance is given for pleasing and being pleased!

Aan zijn ziekelijke behaagzucht echter heeft hij zijn roem te danken. Het grote doel van zijn leven: Dr. Johnson te behagen, heeft hem de onsterfelijkheid bezorgd. Bij hun eerste ontmoeting sprak Johnson tot Boswell: Come to me as often as you can. Give me your hand, I have taken a liking to you...

Hoe verachtelijk wij Boswell als mens ook mogen vinden, ik zou haast geneigd zijn te zeggen: wat goed genoeg was voor Johnson, moet zeker goed genoeg zijn voor ons. En al zullen we dan geen „liking" voelen voor de biograaf, dit laatste werk van Pearson kan ons zeker verzoenen met zijn bestaan.

Geleide projektielen voor Nederlandse Marine

Den Haag. — Een Amerikaans aanbod voor de levering van geleide projektielen en onderzeebootbestrijdingsvliegtuigen, kan binnenkort worden verwacht. Dit heeft minister Staf aan de Tweede Kamer medegedeeld.

De raketten en hun afvuurinstallaties zijn bedoeld voor de beide kruisers „De Ruyter" en „De Zeven Provinciën". Van de zijde der P.v.d.A. is er verzet gerezen tegen deze plannen en minister Staf heeft dan ook toegezegd de onderhandelingen met de Amerikaanse autoriteiten niet te zullen beginnen alvorens hij zeker is van de instemming van de Tweede Kamer.

De vliegtuigen zullen dienen ter

Duitse automobilisten kunnen op crediet tanken

(Bijzondere correspondentie uit Bonn)

Met grote advertenties — halve en soms hele pagina's — in de toonaangevende Westduitse bladen, waarin een sleutel domineert, wordt in de Bondsrepubliek reclame gemaakt voor een nieuw systeem van benzinetanken aan de pompstations zonder contant geld. Deze sleutel is daarbij tevens het symbool van een nieuw tijdperk in het Westduitse automobilisme.

Uitvinder en organisator is de 42-jarige vroegere theologie- en wiskunde-student Gustav Adolf Weise in München, oprichter tevens van de „Tankring", de toekomstige organisatie van automobilisten, die hun benzine alleen nog op crediet zullen kopen en die worden bevrijd van het individuele afrekenen en inzamelen van „benzine-bonnetjes" (in duplo voor de belastingen en voor eventuele onkostenrekeningen). Ook de bij de „Tankring" aangesloten pompstations raken een hoop papierrompslomp kwijt.

De — letterlijke en figuurlijke — sleutel van het nieuwe systeem is van plastic. Aan de ene kant is het autonummer gegraveerd van de wagen, die het „Tankring"-lid rijdt en aan de andere kant een combinatie van ponsgaten, die alleen bij die auto behoort. De „Tankring-sleutel dient dus tegelijkertijd als bewijs van lidmaatschap en als legitimatie. De man van de benzine-pomp — die zelf ook bij de „Tankring" aangesloten moet zijn en daarvan blijk geeft door een groot uithangbord met een zwarte sleutel op een wit veld er op — moet dus controleren of het nummer op de sleutel met dat op de auto overeenstemt. Dan pompt hij zoveel benzine in de autotank als de automobilist verlangt, neemt de „Tankring"-sleutel mee naar binnen en steekt die in een aparte „Tankring"-cassa (die het pompstation voor 584 mark moet aankopen!), waarop bedrag en datum worden „aangeslagen". Dat is alles. De automobilist krijgt de sleutel terug en rijdt weg met een van de drie credietbonnetjes, die de „Tankring"-cassa „uitspuwt".

Het tweede houdt de pomphouder en het derde stuurt hij aan de „Tankring" in München. Deze betaalt hem het aldus voorgeschoten bedrag binnen drie dagen, doch stuurt de Tankring"-leden maar eenmaal in de maand een afrekening, die met behulp van Hollerith-machines zeer snel kan worden opgemaakt. De automobilist, die in die afgelopen maand overal in de Bondsrepubliek bij „Tankring"-pompen heeft getankt, maakt het bedrag van die rekening daarna naar München over. De pomphouder betaalt 1,5 procent provisie aan de „Tankring" en de „Tankringleden" betalen 5 mark contributie per jaar plus 3 mark voor de sleutel.

Zo werkt, zeer in het kort, het „Tankring"-systeem, dat bedoelt de benzineaankoop te vereenvoudigen. De „Tankring"-uitvinder Weise meent, dat vooral degenen die veel rijden (b.v. 20.000 km per jaar en meer) er groot profijt van zullen hebben, omdat zij op langere reizen nu niet meer honderden marken alleen voor benzine hoeven mede te nemen. Hij gelooft verder, dat ook de grote bedrijven zich voor hun bedrijfsauto's bij de „Tankring" zullen aansluiten, omdat de boekhouding nu niet meer aan het einde van de maand vele honderden benzine-bonnen der chauffeurs en handelsreizigers behoeft te controleren.

En verder, dat het „Tankring"-systeem een einde zal maken aan de — wat men zou kunnen noemen — „benzine-corruptie", waarbij chauffeurs en handelsreizigers door de pomphouders hogere bedragen op de benzine-bonnen laten schrijven dan in werkelijkheid aan brandstof is getankt en het verschil daarbij delen. Bij het „Tankring"-systeem zijn deze praktijken uitgesloten.

„Tankring"-directeur Weise is van het succes van zijn onderneming overtuigd. Een markt-onderzoek heeft n.l. uitgewezen, dat 31 pct. der automobilisten toch al „op de tof" benzine tankt, in onderlinge afspraken met de pomphouders, die daardoor al een hoop extra-werk hebben gekregen. Zij willen enerzijds hun stamklanten het maandcrediet niet weigeren, hebben anderzijds noch een boekhouding noch personeel om alle crediet-aankopen te registreren en aan het eind van de maand te behandelen. Bovendien hebben de oliemaatschappijen hun pomphouders het verlenen van crediet aan hun klanten formeel verboden. De pomphouders zijn persoonlijk verantwoordelijk voor eventuele verliezen. Deze verantwoordelijkheid wordt hun door de „Tankring" van de schouders genomen, want binnen 3 dagen krijgen zij hun geld. In 1956 stonden bij de pomphouders over het gehele jaar genomen tussen de 700 en 900 miljoen mark aan benzinecredieten bij de klanten uit.

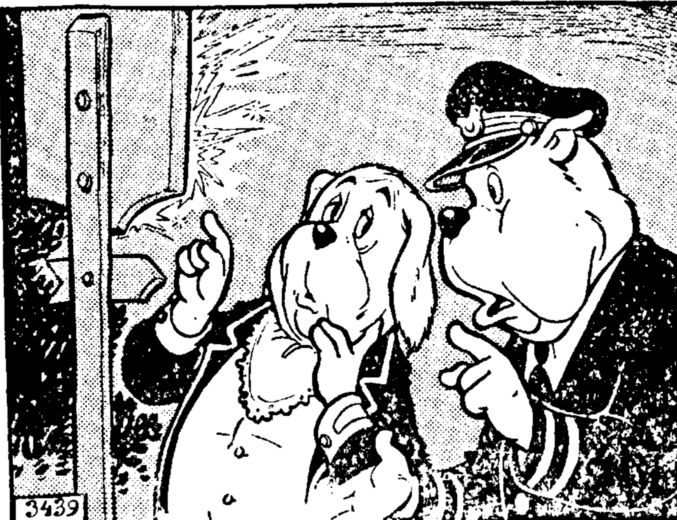
„Tankring"-oprichter Weise heeft het niet gemakkelijk gehad om zijn onderneming op gang te brengen. De oliemaatschappijen hebben hem tegengewerkt. Zij achtten het — aldus Weise — niet wenselijk dat een zich vermoedelijk snel uitbreidende organisatie van automobilisten zo nauwkeurig op de hoogte geraakt van het werkelijke benzineverbruik in de Bondsrepubliek. De oliemaatschappijen zouden, volgens Weise, druk hebben uitgeoefend op de banken om de „Tankring" — die natuurlijk een aanzienlijk handgeld in de vorm van een bankcrediet moest hebben om de zaak te kunnen beginnen — geen financiële steun te verlenen.

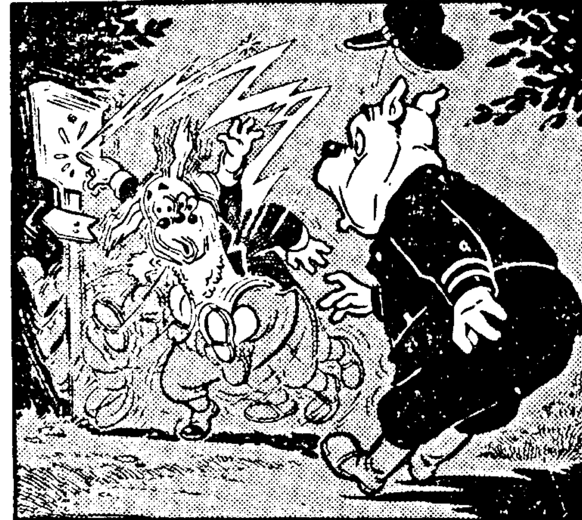
Een tankstation met de sleutel van Weise.

Tenslotte slaagde de onderneming er echter toch in van een particuliere bank de vereiste 50 miljoen mark, die nodig waren om de operatie van de eerste maand te overbruggen, ter beschikking te krijgen. De Gerling-verzekeringsmaatschappij is bereid gevonden om het crediet-risico te dekken. Toen dat alles in kannen en kruiken was, kon de grote reclame-campagne beginnen, die nu in de toonaangevende Westduitse bladen op gang is. Weise hoopt 3.000 van de 26.000 Westduitse benzinepompstations bij zijn „Tankring" aan te sluiten. De klanten zullen, volgens hem, vanzelf wel komen, wanneer de voordelen van het tanken-op-crediet bekend worden.

Na haar overwinning bij het kunstrijden in Davos werd Marika Kilius in de sporthal te München gehuldigd en werd haar gewicht uitbetaald in chocolade.

TOM POES EN DE KWANTEN

3439 Terwijl Bulle Bas bevreemd naar de zacht knotterende bushalte stond te kijken naderde de bediende Joost over het zijpad, dat naar Bommelstein leidde.

„Goede avond, commissaris", sprak de knecht. „Ik ben blij; dat ik u zie; als ik zo vrij mag zijn. Hier is iets vreemds aan de gang."

„Dat zou ik denken", mompelde de politiechef, wantrouwig naar het bleek lichtende bord starend.

„Heer Olivier is reeds geruime tijd van huis", hernam Joost zorgelijk. „Hij heeft geen boodschap achtergelaten, zodat ik niet weet waar hij heen is. En gisteren trof ik hier een klein, wit mannetje aan, als ik mij zo mag uitdrukken. Op dezelfde plek waar nu deze halte is".

Zo sprekende stak de trouwe bediende een vinger uit en raakte het bord aan. Een verblindende lichtstraal schoot te voorschijn en trof hem in de uitgestoken hand. Joost trachtte zich terug te trekken, maar de knetterende flitsen lieten hem nietlos, zodat de beproefde bediende schokkend en springend aan het bord verbonden bleef.

„Het is een electrische stroom!" schreeuwende de commissaris. „Blijf rustig, ik zal de hoofdschakelaar opzoeken!"

Doch gelukkig hoefde dat niet. Met een droge slag eindigde het verschijnsel, doordat de zekeringen in de Rommeldamse centrale doorsloegen.

...

En nu gingen plotseling alle lichten in de stad uit; de gehele omtrek was stroomloos.

Toestand van de Kerk in Roemenie

Op 1 december was het tien jaar geleden, dat de communistische regering van Roemenië bij decreet de katholieke Kerk van de Byzantijnse Ritus ophief en haar inlijfde bij de Orthodoxe Kerk onder het Patrarchaat van Moskou.

Vóór de uitvaardiging van het decreet echter, waren de zes bisschoppen van de Byzantijnse ritus reeds gearresteerd en was iedere kerkelijke activiteit stil gelegd. Op dit ogenblik is geen enkele bisschop vrij, noch van de Byzantijnse ritus noch van een andere ritus. Roemenië met zijn 16 miljoen inwoners telt ongeveer 2 700.000 katholieken.

Op 18 juli 1948 zegde de Communistische regering het concordaat met de H. Stoel op; op 1 december volgde de opheffing van de kerk; op 13 januari 1949 viel de eerste martelaar, toen een pas gewijd priester van het aartsbisdom van Faragas en Alba Julia bij zijn eerste H. Mis in de parochiekerk werd neergeschoten. Honderden priesters en kloosterlingen werden gearresteerd. 215 priesters waren onder de slachtoffers van het dwangarbeidersproject van het Donau-Zwartezeekanaal. In 1953 werd de aanleg van dit kanaal op advies van Nederlandse waterbouwdeskundigen stopgezet, daar het de ene naast de andere overstroming zou veroorzaken.

In 1954 zwakte de vervolging iets af. De enige nog vrije bisschop, emeritus-bisschop van Satu Mare, Mgr Fiedler, gaf les aan jonge priesterstudenten en heeft verscheidenen van hen nog gewijd.

Medio 1956 decreteerde de regering evenwel, dat de Katholieke kerken van de Latijnse ritus slechts op zondagen en feestdagen geopend mochten zijn.

Inmiddels was de bisschop van Timisoara, Mgr Pacha, in de gevangenis gestorven. Hij was in 1951 veroordeeld tot 18 jaar gevangenisstraf. Zijn proces vertoonde grote overeenkomst met dat van Kardinaal Mindszenty in februari 1949. In 1957 overleden nog twee bisschoppen in de gevangenis, Mgr Suciu van Fagaras en Alba Julia en Mgr Aftenie, wijbisschop van dit bisdom.

V.S.-uitvoer in 1958 met 14 procent gedaald

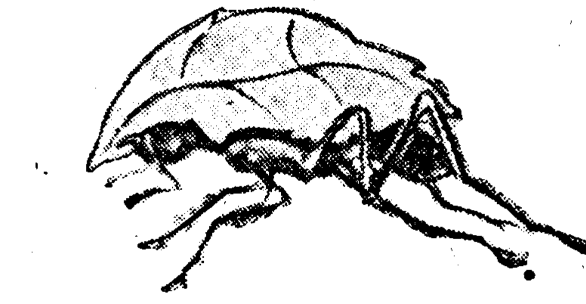
New York. — Het Amerikaanse bureau voor de statistiek raamt, dat de Amerikaanse uitvoer in 1958 met 14 procent is gedaald.

In een voorlopig verslag wordt de uitvoerwaarde vastgesteld op 17.860 miljoen dollar tegen een record van 20.809,70 miljoen dollar in 1957.

Aanstellerij aan de orde van de dag

Merkwaardige wezens in de natuur

Lijk ik al een beetje op een bladsnijdermier?

(Van een medewerker in Nederland)

„Curious Creatures" heet het boek, dat de Engelse biologe Erna Pinner bij Jonathan Cape in Londen heeft doen verschijnen. (Drs. P. J. den Boer heeft er voor de uitgeverij C. de Boer jr. een naar het ons voorkomt zeer bekwame vertaling van gemaakt). „Merkwaardige Wezens" zijn het inderdaad, die Erna Pinners boek bevolken; honderdvijftig afbeeldingen van de hand van de schrijfster illustreren bovendien duidelijk in welk opzicht al die wonderlijke wezens, die het dierenrijk bevolken, zo merkwaardig zijn. In veertien hoofdstukken wordt een schat van gegevens, veelal aan eigen waarneming ontleend, verwerkt en in klare taal beschreven. Het is voor de liefhebber een bijzonder plezier om te lezen, in het hoofdstuk nestbouw bijvoorbeeld, over de waterspin, die van haar nest een duikerklok maakt, omdat zij en haar nakomelingen nu eenmaal lucht nodig hebben om in leven te kunnen blijven. En dus zwemt de waterspin keer op keer naar de oppervlakte, brengt haar behaarde lichaam met de lucht in aanraking, zwemt met een grote luchtbel tegen het achterlijf gedrukt naar beneden, laat de bel in de duikerklok opstijgen en zwemt weer terug, net zolang tot het hele nest met lucht gevuld is, en geschikt gemaakt als kinderkamer.

Ook de boomkikker — de Braziliaanse in dit geval — heeft haar zorgen voor het nest. Zij legt niet zoveel eieren, dat ze zich kan permitteren er een deel van verloren te laten gaan.

En dus kiest ze verblijf in de ondiepe uiteinden van een plas, duikt telkens naar de bodem, haalt op haar platte kop een soort hoedje van modder naar boven, en begint voorzichtig een walletje te metselen, dat een heel klein gedeelte van de plas afscheidt van de rest. Na twee nachten is het bouwsel gereed, en samen met haar echtgenoot betrekt ze de wacht bij de eieren en later bij de bullekopjes die binnen de wal een redelijke bescherming genieten.

Camouflage en mimicry is een ander hoofdstuk. Van camouflage, de kunst van het onopvallend maken kunnen we ook in onze omgeving wel een voorbeeld vinden; behalve als het een succesvol voorbeeld is, want dan vinden we het natuurlijk niet. In dat geval is de roerdomp, die doodstil tussen de rietstengels staat, ons te slim af geweest. Denk niet: ik krijg hem wel te zien als het gaat waaien, want wanneer de wind het riet heen en weer beweegt, deint onze roerdomp méé.

Ook de kunst van het nabootsen wordt door vele dieren beoefend. In 't wilde weg, zou men haast denken, bij het zien van wat de wetenschap een „geelbruine uilzwaluw" noemt. Voor de Australiërs is hij gewoon „more-pork", vanwege de manier waarop hij herhaaldelijk om meer varkensvlees schreeuwt. Hij weet echter ook zijn mond dicht te houden, als het er op aankomt, en dan vreselijk veel op een stuk boomschors te lijken. Een mal persoon ook moet de cicade zijn, die speciale cicade dan, die meer succes in het leven denkt te hebben wanneer hij een bladsnijdermier nabootst. De mieren, werkzaam als ze zijn, lopen na gedane arbeid, elk met een stuk

Behalve de Hercules-kever, die zijn vrouw misschien niet op handen, maar wel tussen de kaken draagt, de wandelende tak, die in staat is verloren gegane of beschadigde ledematen door nieuwe te vervangen, (al groeit daarbij wel eens een nieuwe spriet op de plaats waar een poot zou moeten zitten, en omgekeerd), en de zeekoeien, die met behulp van de zeelieden-fantasie voor de mythe van de zeemeerminnen hebben gezorgd, lopen, kruipen en springen er zoveel merkwaardige wezens over Gods aardbodem rond, dat niemand, die ze beschrijft, op volledigheid zal kunnen bogen. Maar „de neiging van de natuur tot speelsheid in haar ontwerpen" heeft Erna Pinner in haar boek in ieder geval op een bijzonder interessante manier weten te illustreren.

Amerikaans Priester in Rusland toegelaten

Berlijn. — Volgens hier ontvangen rapporten is pater Louis Dion, Assumptimist in Moskou aangekomen om als kapelaan te werken in de Russische hoofdstad. Pater Dion, uit Worcester, Mass., vloog naar Moskou met hetzelfde vliegtuig als de Franse leider van de communisten, Jacques Duclos, die het partij congres ging bijwonen. Op het vliegveld van Moskou verdween de pater ongemerkt tussen de menigte die Duclos verwelkomde. Hij werd afgehaald door een groep Amerikaanse en andere buitenlandse diplomaten.

Een vertegenwoordiger van de Amerikaanse Ambassade bracht de pater naar het Metropole Hotel, waar hij voorlopig zal verblijven. Later zal hij waarschijnlijk zijn verblijf nemen in het appartement, dat zijn voorganger pater Bissonnette, bewoonde. Deze werd in 1955 uit Rusland uitgewezen zonder opgaaf van redenen. Twee van de drie vertrekken van de flat werden ingericht als kapel. Pater Dion vroeg in 1955 een visum voor Moskou aan. Hij kreeg het visum, maar hij kon geen garantie krijgen, dat hij in Moskou zou kunnen blijven. De houding van de Sovjet Regering was te wijten aan de weigering van de Verenigde Staten om de Aartsbisschop van de Russische Orthodoxe Kerk Mgr Boris toe te laten. Eerst in november l.l. wijzigde de Russen hun standpunt en pater Dion kreeg een nieuw visum met verlof om zich in Moskou te vestigen. Hij zal waarschijnlijk twee of drie jaar in Moskou werken.

Italiaanse Regeringscrisis veroorzaakt door onenigheid in de C.D.U.

Rome. — Interne verdeeldheid in de Katholieke Partij in Italië en in de coalitie-Regering is de oorzaak geweest van de jongste regeringscrisis in Italië.

Premier Fanfani's ontslag op 26 januari, tegelijk met al de Christen Democratische leden van zijn kabinet was de climax in een onmogelijke situatie, die zich in een aantal maanden heeft ontwikkeld. De eerste symptomen van deze crisis openbaarden zich lang voor Kerstmis, daar Fanfani's regering was gebaseerd op een meerderheid van 10 stemmen van een coalitie tussen de Christen Democraten en de Socialisten.

Deze wankele coalitie werd nog meer labiel, doordat 15 Christen Democraten in geheime stemmingen weigerden de leiding van Fanfani te aanvaarden en tegen hem stemden.

De beslissende slag werd aan de regering toegediend tijdens het socialistisch partijcongres in Napels, door de zogenaamde breuk met de communisten, terwijl de socialisten bleven samenwerken met de Communisten in kwesties van vakbonden en welvaartszorg. De breuk in de partij bracht vele democraten er toe hun partij te verlaten en zich aan te sluiten bij de socialistische fractie. Een van dezen was Vigorelli, de minister van arbeid en welvaartszorg, die zijn ontslag aanbood aan Fanfani en zo de ontslagname van de premier verhaastte. Daar President Gronchi aan Fanfani opdracht gaf om de lopende zaken te blijven aandoen, is de politieke toekomst van het land nog onzeker.

In een verklaring aan de Pers, deelde Fanfani mede: Ik ben er zeker van dat de huidige moeilijkheden geen gevaar zullen opleveren voor onze (democratische) instellingen, als de democratische partijen hun verantwoordelijkheid willen trouw blijven".

De uitslag van de gecompliceerde situatie hangt in grote mate af van de houding van de Sociaal-Democratische en van de Republikeinse partijen. De laatste groepering heeft een kleine, maar loyale groep vertegenwoordigers die de Christen-Democratische regering zouden kunnen herstellen.

Waarnemers sluiten de mogelijkheid niet uit van de vorming van een christen-democratische regering — zoals vóór de verkiezingen van 1958 — maar zulk een regering zou het zeer moeilijk hebben met de uitvoering van haar program (N.C.)

Gewetensgeld

Den Haag. — Wat er op het ministerie van financiën geïnd wordt, wanneer een kruidenier tot de bezwarende ontdekking komt, dat hij te weinig omzetbelasting heeft betaald en een huisvader het bedrag van zijn loonbelasting gewetensvol optrekt naar zijn inkomsten, wordt in de Ned. Staatscourant aangetoond in een overzicht van vrijwillig voldane belastingen, gewetensgeld.

In totaal is in de schatkist van het Rijk de afgelopen tijd Nƒ 168.674,28 gestort aan gewetensgeld. In de verschillende delen van Nederland werden grote en kleine bedragen voldaan voor te weinig betaalde directe belastingen, accijnzen, invoerrechten, registratierechten en voor andere onvoldoende vervulde burgerplichten. Deze bedragen reikte van vier gulden en tien cent voor te weinig betaalde dividendbelasting (in Amsterdam) tot Nƒ 20.000,— (in

---

Perth. — Drie Ierse nonnen en een geestelijke zijn bij een ongeluk met een plezierboot in Mandurah, bij Perth in West-Australie, verdronken. Twee nonnen verkeren in levensgevaar. Aangenomen wordt dat de boot in moeilijkheden geraakte doordat een straffe wind opstak.

WIE ADVERTEERT— EEN MOORD!

door AGATHA CHRISTIE

46

„O, ja, maar ik bedoel heel wat anders. Na zoveel jaren kan dat wel worden gezegd. Randall had niet zo spoedig in de gaten wàt door de beugel kon en wàt niet. Het juiste gevoel daarvoor ontbrak hem vaak. En dan was Blackie zoveel als zijn geweten. Zij was tot geen oneerlijkheid in staat. Zij heeft een pracht van een karakter. Ik heb altijd de grootste bewondering voor haar gehad.

De twee zusjes hadden een nare jeugd gehad. Haar vader was een plattelandsgeneesheer, uiterst bekrompen van opvatting en een ware gezinstiran. Letitia heeft er zich van weten los te werken en is naar Londen gegaan, waar ze lessen heeft genomen en haar accountantsdiploma heeft behaald. Haar zuster was niet helemaal welgeschapen, ging nooit uit en sprak geen mens. Toen dan ook haar vader gestorven was, heeft Letitia haar betrekking er aan gegeven om verder helemaal voor haar zuster te zorgen. Randall was woest op haar......, maar dat veranderde niets aan de zaak. Wanneer Letitia iets als haar plicht beschouwde, kon geen mens haar weerhouden."

„Was dat lang voor de dood van uw man?"

„Enkele jaren denk ik. Randall had zijn testament al gemaakt, voordat zij zich uit zaken terugtrok. Hij heeft er nooit verandering in gebracht. Hij zei tegen mij: „We hebben geen kinderen" (ons zoontje is twee jaar oud overleden), en na jouw dood kan het geld het beste aan Blackie komen. Ze zal er op de beurs nog wel eens de poppen van laten dansen!

„U moet weten," ging Belle voort, „Randall hield nu eenmaal van speculeren...... het was hem niet zozeer om het geld als wel om de opwinding van het spel te doen. Dat had Blackie ook in zich, ze was avontuurlijk van geest. Arme meid, ze heeft nooit echte vreugde gekend als een ander.... verliefd te zijn, mannen om haar vinger te winden en te plagen...., te genieten van een eigen thuis, een eigen gezin met kinderen.... het ware levensgeluk."

Het trof Craddock dit te horen uit de mond van een oude vrouw, die nimmer recht gezond was geweest en nu al vijftien jaren bedlegerig was.

Zij knikte hem toe. „Ik weet best wat u denkt. Maar ik heb alles genoten wat het leven te genieten geeft.... dat heb ik dan toch gehàd, al is het mij ontnomen. Ik was als meisje vrolijk en kwiek, ik heb de man gekregen die ik lief had, en hij is altijd van me blijven houden. Ons kindje is gestorven weliswaar, maar ik heb het toch twee heerlijke jaren gehad.... ik heb ook veel pijn geleden, lichamelijke pijn.... maar als je die eenmaal gekend hebt, weet je ook hoe verrukkelijk het is, wanneer ze over gaat. En iedereen is altijd zo vriendelijk tegen me geweest.... heus, ik ben heel gelukkig."

Craddock maakte van de gelegenheid gebruik, dat zij even zweeg, om op te merken: „U zei daarnet, dat uw man zijn vermogen aan juffrouw Blacklock heeft nagelaten, omdat hij niemand anders wist. Maar dat is toch eigenlijk niet waar? Hij had toch een zuster?"

„O, ja, Sonia. Maar daar had hij jaren geleden al definitief mee gebroken."

„Tengevolge van haar huwelijk?"

„Juist. Ze was getrouwd met een man, die...... hoe heette hij ook weer......?"

„Stamfordis."

„Juist, Dmitri Stamfordis. Randall noemde hem 'n schurk. Ze hadden van het eerste moment het land aan elkaar. Maar Sonia was dol op hem en wou en zou met 'm trouwen. Waarom ook niet? Mannen denken daar zo merkwaardig over. Sonia was geen kind meer...... ze was vijf en twintig! Ze wist best wat ze deed. Ik weet ook, dat de man eigenlijk een schurk was en dat Randall hem verdacht van een valse naam te hebben aangenomen. Maar hoe het zij, Randall kon het niet zetten, dat de man zo'n zeldzame charme had voor vrouwen. Hij was net zo verliefd op Sonia als zij op hèm. Sonia was een heel mooi meisje, moet u weten. Wat hàd ze niet een geest.....! Ik geloof dat, wanneer haar huwelijk ongelukkig was geworden, ze Dmitri eenvoudig in de steek zou hebben gelaten. Zij had eigen vermogen en was totaal onafhankelijk."

„Is de ruzie nooit bijgelegd?"

„Neen, nooit. Toen ze een paar jaar getrouwd waren schreef ze mij, dat ik Randall maar moest vertellen, dat zij volmaakt gelukkig was en dat ze moeder was geworden van een tweeling. Die brief kwam toen uit Boedapest."

„Noemde zij ook de namen van haar kinderen?"

„Ze wou ze Pip en Emma noemen, zei ze, maar of dat ook gebeurd is? Het klonk mij meer als een grapje in de oren. Ik heb nooit meer van ze gehoord, omdat het hele gezin vrij kort daarop naar Amerika is verhuisd......"

„Heeft u haar brief misschien nog ergens bewaard?"

„Neen, dat geloof ik niet. Randall wou ook niets meer van haar weten en daardoor is ze helemaal uit onze gedachten geraakt. Ik heb hem nog gezegd: „Stel, dat Blackie vóór mij komt te overlijden, zou je dan je zuster niet tot erfgename benoemen?" — „Nooit," zei hij, „die man van haar zou best met mijn duiten kunnen gaan strijken......"

„Haar kinderen dan," stelde ik voor......, Pip en Emma en misschien nog alle later geboren broertjes en zusjes...." Nu, toen heeft hij dàt goed gevonden."

„Maar heeft u al die tijd nooit meer iets van uw schoonzuster of haar kinderen gehoord?" herhaalde Craddock langzaam.

„Niets, niets... ze kunnen dood zijn... ze kunnen overal zijn......"

„Ze kunnen zelfs in Chipping Cleghorn zijn", dacht Craddock bij zichzelf.

Als ried zij zijn gedachten, liet zij er met iets van ongerustheid op volgen: „Laat ze Blackie niet in gevaar brengen...... Blackie is lief...... laten ze haar geen kwaad doen......"

(Wordt vervolgd)

Maarschalk TITO naar Egypte

Cairo. — Maarschalk Tito wordt op 16 februari in Cairo verwacht, zo is officieel in de Egyptische hoofdstad medegedeeld. Het presidentiele jacht van Tito arriveert op 15 februari in Suez en de dag daarop zal de Joegoslavische president met zijn gevolg per trein naar Cairo reizen. Het verblijf van Tito in Egypte was aanvankelijk op een week gesteld, maar zal worden verlengd teneinde het Joegoslavisch staatshoofd in staat te stellen, een gedetailleerde reis te maken door de 2 provincies van de Ver. Arabische Republiek.

In de Egyptische pers meent men groot belang te moeten hechten aan de besprekingen tussen beide staatslieden.

Romeinenbrief voor onze tijd

Vatikaanstad. — De Romeinenbrief van St Paulus is toepasselijk op de moderne tijd en zijn betekenis is even groot als 1900 jaar geleden, toen hij geschreven werd. Aldus de redakteur van de „Osservatore" in zijn huldebetuiging bij de festiviteiten in Rome t.g.v. de herdenking van het 19e eeuwfeest van de Brief. De redakteur, Graaf Dalla Torre, sprak over de brief, alsof het een modern geschrift was, konstaterende dat „de redenen en doelstellingen van St Paulus om zijn beroemde Brief te rechtvaardigen omstreeks het jaar 58 aan de gemeente van Rome dezelfde zijn als heden ten dage."

Verder zeide de redakteur: „De Apostel wijst ons met dezelfde kracht de weg naar christelijke en burgerlijke restauratie in rechtvaardigheid en liefde. Hij onderwijst ons niet slechts met gedachten van 19 eeuwen geleden, maar met die van heden."

Bonte Carnavals-optochten brachten HEEL ARUBA OP DE BEEN

Een andere groep, die overal applaus oogstte was die van de luipaarden. De groep was meer dan vijftig dames en heren sterk, die allen in speciale luipaardvellen waren gekleed. Daarbij werden fraai beschilderde schilden en originele, primitieve wapens meegevoerd.

Oranjestad. — De hoogtepunten van de Carnavalsviering vormden de grote optochten, welke zaterdagmiddag in San Nicolas en gisteren in Oranjestad door de straten trokken. Voor deze gebeurtenissen bestond geweldig grote belangstelling en de politie had de handen vol om he normale verkeer om te leiden, opdat de parades ongehinderd hun weg konden vervolgen. Duizenden stonden langs de straten en genoten van een boeiend schouwspel.

De meest indrukwekkende inzendingen waren de groepen te voet, gevormd door, blijkens hun aankleding, zeer kunstzinnige Brits Westindiërs.

Er vielen dit jaar vele verbeteringen te konstateren bij de organisatie door het Centrale Carnavalscomité. Een belangrijk winstpunt was het feit, dat er veel meer muziek meeliep in de stoeten. Er was een viertal uitstekende steelbands en verder reden op wagens ook vele andere muziekgezelschappen mede.

Verder was het feit, dat de prijsuitreiking direkt na de optochten volgde, een belangrijke verbetering bij de vroeger gevolgde methode.

De prijsuitreiking vormde vooral gistermiddag bij Trocadero een bonte, gezellige gebeurtenis, die aan het plein voor dit restaurant een bonte fleur gaf, die de ware geest van het carnaval weergaf.

Vreemdelingen, die hier vertoefden, onder andere van het opleidingsschip „State of Maine", geraakten zeer onder de indruk van onze carnavalsviering. Een bijzonder aardige geste was het, dat dit opleidingsschip ook met een eigen inzending kwam, en wel een standbeeld van Liberty, geflankeerd door officieren.

De jury kende de prijzen als volgt toe:

Te San Nicolas: historische groepen: eerste prijs Glory of Persia. Voor de meest originele groepen: 1) de luipaarden, 2) het kaartspel, 3) de groep van Fidel Castro. Als beste individuele deelnemers werden aangewezen: 1) Safety Sam, Black old Lady en The Red Devil.

Praalwagens koninginnen: 1) Bonaire Club, 2) Federation Club en 3) Viceroy. Als meest originele praalwazens: 1) P.W.F.A., 2) Roodhuiden en 3) Zumbi Jarboree.

De beste commerciële inzendingen: 1) Hydroponics, 2) Heinekens.

De meest komische groepen: De Rebellen.

In San Nicolas bleek het publiek, dat bij het Station was samengestroomd, het niet geheel eens te zijn met de jury-uitspraak. Men gaf hieraan op vrij luide wijze uiting.

In Oranjestad werden de prijzen als volgt toegekend:

Koninginne praalwagens: 1) Tivoli, 2) Caribe en 3) Viceroy. Fraaiste inzendingen: 1) King of the Leopards Cult, 2 Hight Priest of Atlantis en 3) King Myrus I of Persia. De meest originele groepen: 1 Deck of Cards. 2) Cult of the Leopard en 3) Green Cross Nurses.

Historische groepen: 1) Atlantis en 2) The Glory of Persia. Commerciële praalwagens: 1) De Diamant van Spritzer & Fuhrmann, 2) Schlitz en 3 Nutricia. Komische: 1) Nutricia. Als groep van het jaar werden de luipaarden aangewezen. Als meest originale praalwagens die van 1) Fidel Castro, 2) Caribe en 3) Tarzan en koningin. Als praalwagen van het jaar: de wagen van Caribe.

Feest in de klubs

Zaterdagavond werd in alle klubs uitbundig feest gevierd. Een noviteit hierbij was het Limburgse carnaval in het Strand Hotel, waar een vierhonderd Limburgers en hun vrienden uit de andere provincies het carnaval vierden. In Strand waren tal van bars ingericht en werden terras, eetzal, bar en lobby voor het carnaval gebruikt. Alles was feestelijk versierd en de band, welke versterkt was met een hoempa-sektie, had een belangrijk aandeel in het sukses van de avond. De morgen gloorde, toen de laatste feestgangers huiswaarts keerden.

Het was jammer, dat er een schaduw viel over alle feestelijkheden als gevolg van het rampzalige verkeersongeval zaterdagmiddag vroeg in San Nicolas. Van de politie vernamen wij, dat overigens de viering van het carnaval vrij rustig verliep. Afgezien van de extra werkzaamheden in verband met de optochten, noemde de politie het een „redelijk rustig weekend".

Na een woord van hulde voor het centrale carnavalscomité voor haar werkzaamheden en voorbereiding dient de politie geroemd te worden voor de opgewekte wijze, waarop zij de vele extra werkzaamheden verrichtte.

Het Carnaval heeft zich een vaste plaats veroverd in het openbaar leven van Aruba. De viering wordt de laatste tijd veel meer algemeen. De optochten van het weekend kunnen zeer zeker worden beschouwd als een bijdrage tot het vormen van attrakties voor de bevordering van het toerisme.

Een van de fraaie praalwagens uit de carnavalsstoet.

Volksuniversiteit presenteert lezing over INDIA

Oranjestad. — Door de heer F. Scott, werkzaam op de Lago, en binnenkort vertrekkende naar de U.S.A., zal ten afscheid van Aruba een lezing met lichtbeelden gegeven worden over India, waar hij langere tijd vertoefd heeft. Deze lezing zal gehouden worden in de Engelse taal. in het Cultureel Centrum te Oranjestad as. dinsdagavond om 20 uur (10 februari 1959).

De prachtige lichtbeelden (slides) geven een helder beeld over het land en de bevolking van India. Een ieder, die iets meer wil weten over kultuur en leven in dit grote land, mag deze, laatste gelegenheid niet laten voorbij gaan. De Volksuniversiteit heeft er goed aan menen te doen, deze lezing geheel gratis voor leden en niet-leden te houden.

Uit Politierapporten

Oranjestad. — Carmelito Albert van Poz Chiquito verloor een bankbiljet van ƒ 50,—. Hij had het geld in zijn zakdoek geknoopt en heeft het vermoedelijk, in de omgeving van de Markthallen verloren.

Silfrido Petrus Godey van San Barbola vond een kinderleesbril.

H. H. Tromp, chauffeur van bus 2418, vond eveneens een leesbril.

E. de Windt, Miloonstraat 16, verloor zijn gele portemonnaie, waarin onder andere zijn rijbewijs.

Op de hoek van Wilhelmina- en Irenestraat botsten auto's 67 en 476. De totale schade wordt geraamd op ƒ 300,—.

Bij Urataka 21 viel een man van een twee meter hoge stelling. Hij kwam lelijk terecht en moest in verband met enkele gekneusde ribben in het hospitaal worden opgenomen. Vermoedelijk was de steiger, waarop hij werkte bij een in aanbouw zijnd huis, niet voldoende solide gebouwd.

De Kinderpolitie betrapte een 13-jarige jongen, toen hij bezig was een dashboardkastje van een bij de bioskoop ven Savaneta geparkeerde auto, te doorzoeken.

De groepen te voet, meest verzorgd door Brits West-Indische eilandsgenoten, waren bizonder fraai. Schitterend waren de zelf vervaardigde costuums van de groep „Spel kaarten".

Volksuniversiteit— ARUBA

Oranjestad. — Men schrijft ons: Het doel van de Volksuniversiteit op Aruba is het bevorderen van wetenschappelijke en algemene ontwikkeling in de ruimste zin van het woord. Een bepaalde godsdienstige of staatkundige richting wordt niet voorgestaan.

Dit betekent dus, dat de docenten geen propaganda maken voor bepaalde godsdienstige of staatkundige richting. Dit betekent weer niet, dat zij hun mening onder stoelen of banken zullen (moeten) steken. Het beluisteren van sprekers van verschillende godsdienstige en staatkundige richting verruimt het inzicht, brengt tot waardering en begrip voor het standpunt van anderen. Natuurlijk bedreigt de volksuniversiteit een gevaar. Dit ligt in de oppervlakkigheid. Een enkele lezing geeft slechts een zeer oppervlakkig beeld (en kennis) van de besproken stof. Het bestuur van de V.U. heeft wel degelijk dit onder ogen gezien. Om hieraan nu het hoofd te bieden, heeft het bestuur alle moeite genomen om te komen tot eenvoudige kursussen.

Deze zijn zo ingericht, dat men later een vervolg-kursus kan nemen. Op verschillende ter zake kundige personen is door het bestuur een beroep gedaan om kursussen te geven. Deze kursussen bestrijken vele belangstellingscentra van de leden.

Een middel om het publiek tot aktiviteit te brengen, is het organiseren van werkkursussen naast de luisterkursussen. Bij de laatste is vrijwel alleen de docent aan het woord. Bij de werkkursussen wordt aan de toehoorders de gelegenheid gegeven zelf aktief deel te nemen aan het werk.

De leden van de Volksuniversiteit kunnen tegen verlaagd tarief deelnemen aan de kursussen. Andere personen kunnen natuurlijk intekenen als lid en genieten dan dezelfde voorrechten als de leden. Personen, die geen lid wensen te worden, betalen meer.

Naast de kursussen zullen op gezette tijden lezingen (met slides of films) worden gegeven, die voor leden gratis toegankelijk zullen zijn.

International Seamen's Club recipiëerde

Oranjestad. — Ter viering van het zilveren jubileum van het Internationale Zeemanshuis te San Nicolas werd gisteravond een druk bezochte receptie gehouden, waar het bestuur van de stichting de gasten onder wie de president-direkteur van Lago, de heer Odis Mingus, de Z.E. pater De Haas, die samen met klubmanager Van der Meer het Curaçaoce apostolaatswerk ter zee vertegenwoordigde; de Z.E. pater Erkamp en de havenaalmoezenier pater Van Leeuwenberg, en vele andere vooraanstaanden uit onze gemeenschap.

De bedoeling van de ontvangst was vooral ook om de gasten te laten zien hoe het Zeemanshuis werkt. Allen maakten een dankbaar gebruik van deze gelegenheid om zich in gezellige omgeving te laten voorlichten en meteen een rondgang door het gebouwenkomplex te maken. Klubmanager Verkruyssen en zijn eerste assistent Meyer kregen zeer vele (welverdiende) komplimenten.

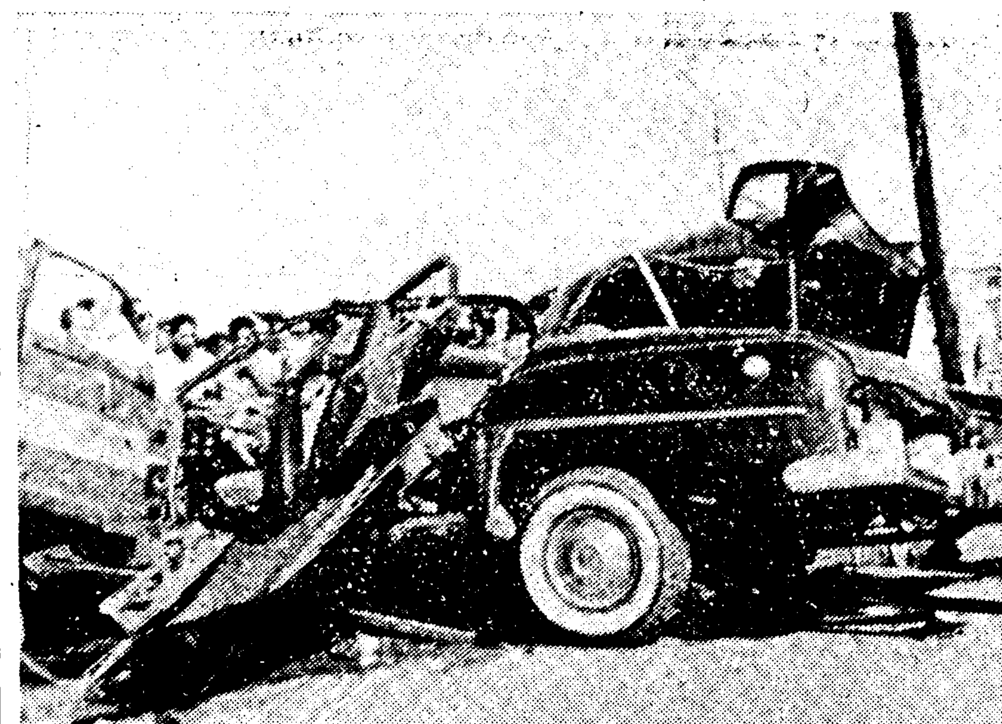
Onder de gelukwensen, die binnenstroomden, bevond zich ook een zeer hartelijk telegram van het R.K Zeemanshuis te Rotterdam. Vele handelaren en andere vrienden van het tehuis zonden bloemen.

K.L.M. noemt Straalvliegtuigen naar pioniers

Den Haag. — De acht Douglas DC-8 straalvliegtuigen, die in de loop van het volgend jaar aan de K.L.M.-vloot worden toegevoegd, krijgen de namen van geleerden, uitvinders en pioniers, die op enigerlei wijze een belangrijke bijdrage hebben geleverd tot de ontwikkeling van de luchtvaart.

De eerste DC-8 zal genoemd worden naar dr Albert Plesman, medeoprichter en eerste president-direkteur van de K.L.M. De andere DC-8 vliegtuigen krijgen achtereenvolgens de namen van: Anthony H. G. Fokker, ontwerper en bouwer van verkersvliegtuigen, die in de dertiger jaren tot de meest gebruikte vliegtuigen ter wereld behoorden; Guglielmo Marconi, Italiaan en uitvinder van de radio; Thomas Alva Edison, Amerikaan en uitvinder o.m van de telegraaf, telefonie en de gloeilamp; Nikolaus A. Otto, Duitser en uitvinder van de viertakt gasmotor, die als direkte voorloper dien te worden beschouwd van de huidige in de luchtvaart gebruikte vliegtuigmotoren; de gebroeders Orville en Wilburg Wright, Amerikanen en uitvinders van het vliegtuig en professor Daniel Bernouilli (beter bekend als Daniel I in wiskundekringen), de in Groningen geboren telg uit het bekende Zwitserse geslacht van wiskundigen en ontdekker van de wet van de hefkracht.

Rampzalig verkeersongeval eist twee DODEN

Oranjestad. — Als gevolg van een ernstig verkeersongeval werd dit weekend van twee mensen de levensdraad afgesneden. Het was omstreeks twee uur zaterdagmiddag, toen de bestuurder van een Chrysler, genummerd 5330 tengevolge van het rijden met een te grote snelheid de macht over het stuur verloor en met een geweldige klap tegen een lichtmast reed in de Theaterstraat te San Nicolas. De chauffeur en twee inzittenden werden zwaar gewond. Alle drie werden naar het hospitaal overgebracht, waar nog diezelfde avond de jeugdige Enrique Martis aan de bekomen verwondingen overleed. Zondagmorgen stierf ook de tweede passagier, de heer Juan Tromp van Madiki. De chauffeur, Rey Hoek, liep een zware hersenschudding op. Zijn toestand is niet levensgevaarlijk.

De jongelui waren onderweg naar de carnavalsoptocht.

Enrique Martis was een bekend sportsman. Hij behoorde tot het team van Riverplate en was opgesteld als linksbuiten van het bondselftal.

Onze deelneming gaat uit naar de zwaar beproefde families. Moge God hen kracht geven deze smartelijke verliezen te dragen.

Oranjestad. — De trekking van de loterij ten bate van het Centrale Carnavalscomité, welke aanvankelijk vrijdag jl. zou plaats vinden, is uitgesteld tot 14 maart as.

De olie-overeenkomsten tussen Algerije en Frankrijk

Tunis. — De „vrije Algerijnse regering" heeft aan buitenlandse maatschappijen meegedeeld, dat zij alle overeenkomsten met Frankrijk over de exploitatie van olie in de Algerijnse Sahara als van nul en gener waarde beschouwt.

Frankrijk heeft onlangs een dergelijke overeenkomst met de Standard Oil Companij of New Jersey gesloten.

Agenda Aruba

Kantoor Amigoe

Toricellistraat 16, tel: 1233.

Maandag 9 februari 1959

BIOSCOPEN.

De Veer: „Amor Indio" om 8 uur met Pedro Infante Maria Felix (18 jaar).

Rialto: „Jamboree" om 8 uur met Fats Domino, Jerry Lewis. (Alle leeftijden.

Principal: „Sweet smell of succes". om 8 uur met Burt Lancaster en Tony Curtis. (18 jaar.)

Aurora: „Behind the high wall." Tom Tully, Sylvia, Sidney. (18 jaar"

Savaneta „Jammer dat ze 'n Canalle is". om 7.30 uur met Vittorio de Sica, Sophia Loren. (Italiaans met Ned tekst) (18 jaar)

Nachtdienst Botica's: O'stad: Botica del Pueblo tel: 1253

San Nicolas: „Botica S. Lucas. tel: 5006.

SINT THOMASKRING VIEDE ZESDE LUSTRUM

Willemstad. — Gisteren vierde de Sint Thimaskring haar dertig-jarig bestaan. De dag werd geopend met een door de moderator Pater W. M. Brada O.P. opgedragen Heilige Mis in de Kerk van San Mateo. Hierna vond er een feestontbijt en gezellig samenzijn plaats op Club Chobolobo. De Voorzitter dr E. Monte memoreerde in het kort de geschiedenis van de Kring en spoorde de leden aan aktiever deel te nemen aan de werkzaamheden der kring en zich te beraden over nieuwe en vernieuwde aktiviteiten. Op de vergadering waren aanwezig vier van de oprichters de Heren P. Breusers, Ch B. Debrot en A. O. Wever, alsook Frater Rigobert.

Pater Brada hield een doorwrochte toespraak die tot onderwerp had hetgeen de aangekondigde Oecumenisch Concilie van ons vraagt. Nog lang bleven de aanwezigen bij elkaar. De discussies werden in de namiddag onder het verorberen van een door het lid Tirso Sprockel ter beschikking gestelde en aan het spit gebraden geit voortgezet.

PERON toch niet uit Santo Domingo vertrokken

Ciudad Trujillo. — Een medewerker van het Franse persbureau AFP te Ciudad Trujillo heeft persoonlijk kunnen vaststellen, dat Peron nog steeds verblijf houdt in zijn woning even buiten de hoofdstad van de Dominikaanse Republiek.

Eerdere berichten opperden de mogelijkheid, dat de Argentijnse oud-president zich aan boord zou bevinden van een Dominikaans jacht, dat te Bilbao (Spanje) is aangekomen.

Nog een opname van de wereldkampioen Mike Hawthorn, die onlangs bij een auto-ongeluk op zulk een tragische wijze het leven verloor.

Gouverneur Speekenbrink hield causerie in club J.P.F.

Willemstad. — Een groot aantal Surinamers was zaterdagavond naar Club J.P.F. getrokken om de causerie van Z. Exc. Gouverneur drs Speekenbrink aan te horen.

De gouverneur werd door de voorzitter hartelijk verwelkomd. Hierna nam de gouverneur zelf het woord om zijn indrukken te geven van zijn tocht door Suriname. In sranang tongo nam de gouverneur het woord en zeide letterlijk: „Joe kondre mooi ni de go baka."

Overal waar de gouverneur in Suriname aankwam, was de ontvangst buitengewoon hartelijk en spontaan. Het eerste bezoek gold het rijsdistrikt en de polders van Nickerie. De gouverneur was onder de indruk gekomen van de daar reeds gemaakte vorderingen.

Naast het bezoek aan het Brokopondoplan bezocht Zijne Excellentie op Kabelstation het werk der Evangelische Broedergemeente, dat diepe indruk op hem maakte. Deze nederzetting zal in de toekomst verplaatst moeten worden, wat zeer betreurd werd door de gouverneur.

Na diverse excursies bracht hij in de stad bezoek aan verschillende gestichten, zoals het doofstommeninstituut, het jeugdcentrum e.a.

De uitvoering van het Philharmonisch Orkest had hem zo getroffen, dat hij het gaarne nog eens zou willen horen en wel in een uitvoering op de Nederlandse Antillen.

De totaalindrukken waren, dat er zeer hard gewerkt wordt en dat er natuurlijk nog vele moeilijkheden te overwinnen zijn.

Er is een gebrek aan geschoolde krachten, dat opgelost moet worden, terwijl het land meer opengelegd moet worden. Vele wegen zullen aangelegd moeten worden, en een grondig onderzoek zal moeten uitwijzen wat er te verbouwen valt en wat de grond zal kunnen bieden in de toekomst. Dit zal natuurlijk tijd en moeite vergen, maar met eensgezind werken en met de wil het land vooruit te helpen, kan Suriname een goede toekomst tegemoet gaan. Een uitnodiging om bij gelegenheid wederom een bezoek te brengen heeft de gouverneur gaarne aanvaard.

Met de woorden „mashá danki" besloot de spreker zijn door allen met grote aandacht aanhoorde causerie.

Het team van Amstel, dat gisteren na een zwak begin toch nog een 7-2 zege op Rochester wist te boeken.

CURACAOS BASEBALL-SEIZOEN GEOPEND

AMSTEL verslaat ROCHESTER in eerste wedstrijd met 7 - 2

Willemstad. — Gistermorgen vond in het Rifstadion de opening plaats van het Curaçaos baseball-seizoen.

Zoals ook in voorgaande jaren het geval was, werd er deze keer weer een defilé gehouden van alle bij de Nederlands Antilliaanse Baseball Bond aangesloten verenigingen. Het was echter jammer, dat er dit jaar weinig belangstelling bestond voor het defilé. Slechts zeven verenigingen kwamen op, waarbij nog moet worden aangetekend, dat er sommige zelfs niet volledig waren. Het defilé werd voorafgegaan door mej. Claudette Meulens, sportkoningin, geflankeerd door de heren Sillië en Henriquez.

Bondsvoorzitter Juan Isa richtte zich in een korte rede tot het talrijk opgekomen publiek en sprak er zijn spijt over uit, dat niet alle clubs gehoor hadden gegeven aan de oproep om aan het defilé mee te doen. De heer Isa verzocht de clubs èn het publiek om samenwerking bij dit kampioenschap. Spreker richtte zich tevens tot umpires en scorers, die hij om medewerking vroeg, terwijl hij er bij de baseballers op aandrong sportiviteit te betrachten.

De twee teams, die de eer te beurt vielen de eerste wedstrijd te mogen spelen. waren Rochester en Amstel. Mej. Meulens verrichtte de eerste worp en gooide catcher Martina een „strike" toe.

De eerste wedstrijd van het seizoen heeft zeker niet teleurgesteld. Het werd een bizonder spannende ontmoeting en ofschoon de score van 7—2 er niet op wijst, had het niet veel gescheeld of het pas gepromoveerde Rochester had een verrassende zege op AA-kampioene Amstel behaald. Gedurende vijf volle innings wist pitcher Duinkerk, die een bizonder goede wedstrijd opwierp, de Amstel-batters in bedwang te houden. Duinkerk stond pas in de zesde inning de eerste hit toe, maar toen was zijn verzet ook gebroken.

Rochester was goed gestart en had eerder twee runs gescoord in de tweede inning door drie hits. Doch pitcher Freddy Inesia toonde hierna zijn klasse en stond verder geen runs meer toe.

Het werd een waar duel tussen Inesia en Duinkerk.

Tot de zesde inning, toen Amstel niet minder dan zes runs scoorde. Het was jammer, dat het team van Rochester in deze inning ineenstortte, vooral na het prachtig pitchen van Duinkerk, die de nederlaag zeker niet had verdiend. Pablo Beaumont startte de inning met een walk, waarna Augustin Juliana hem met een „triple" binnenbracht.

Een „single" van Freddy Martina bracht partijen op gelijke voet. Na nog een „walk" en een hit van Blume, verliet pitcher Duinkerk het veld en werd vervangen door Ivan Hodge. Nog een hit, een wild-pitch en een pass-ball zorgden voor zes runs, waarmee Amstel de ontmoeting praktisch reeds gewonnen had. Nog een run scoorde Amstel in de achtste inning, waardoor de stand 7-2 werd.

De box-score was als volg:

		runs	hits	err.
Rochester	020 000 000	2	8	3
Amstel	000 006 01-	7	5	1

Zondag a.s. wordt de wedstrijd Santa Rosa Indians — Chicago gespeeld.

Vier wereldrecords zwemmen te Sydney verbeterd

Sydney. — Tijdens wedstrijden in het 55-yards-bad te Sydney zijn zaterdag vier wereldrecords verbeterd. De Australische „Wonderboy" John Konrads — 19 wereldrecords in 14 maanden — zwom de 440 yards vrije slag in 4.19.0 en dat betekende niet alleen een record voor deze afstand (oude tijd: 4.21,8, eveneens door hem gevestigd), maar bovendien een nieuw record voor de 400 meter vrije slag. J. Konrads geeft nu alle wereldrecords vr. slag van 200 m. tot en met 1500 meter op zijn naam. Konrads, landgenoot John Devitt werd met een tijd van 55,1 seconde over de 110 yards vrije slag de snelste sprinter ter wereld en tenslotte zorgde ook de 16-jarige Amerikaanse Sylvia Ruuska voor een wereldrecord door de 220 yards vlinderslag in 20,40,3 te zwemmen. Het oude record stond met 2.43,8 op naam van de Australische Beverley Bainbridge. De tijd van Ruuska betekende geen nieuw record voor de 200 meter vlinderslag, dat staat namelijk met 2.39,1 op naam van de Nederlandse Tineke Lagerberg.

ATHLETIEKWEDSTRIJDEN te BOSTON

Boston. — Tijdens indoor-atletiekwedstrijden te Boston heeft de Amerikaan Bill Dellinger de twee mijl gewonnen in 8 min. 49,9 sec. Dit is de beste indoorprestatie, die ooit op dit onderdeel is geleverd. De Ier Delancy won de mijl in de tijd van 4 min. 04.3 sec.

Het polsstokhoogspringen leverde een zege op voor de Amerikaan Don Bragg. die een hoogte van 4,67 meter bereikte. Bij het hoogspringen bereikte de Olympische kampioen Charles Dumas 2,10 meter. Hij bezette met deze prestatie de tweede plaats achter John Thomas, die dezelfde hoogte bereikte, maar hiervoor minder sprongen nodig had.

K.N.V.B. - uitslagen

Door mist en vorst in Nederland zijn verschillende wedstrijden van het toch al beperkte voetbalprogramma afgelast.

Gespeeld werd:

Ere divisie

NOAD — Blauw Wit 1—5

Tweede divisie A

EBOH — VELOX 3—0

Tweede divisie B

Rheden — Zwolse Boys 0—1
Velocitas — Enschedese Boys 0—5
Tubantia — Oosterparkers 2—1

Om de KNVB-Beker

Neptunia — Veendam 2—1
(Na verlenging) (1e ronde)

2e ronde:

Alkmaar — WSV '30 3—1
Hulst — RBC 4—3
Rapid JC Roda Sport (72) 1—0

UITSLAGEN ENGELSE LEAGUE

Londen. — De resultaten van de wedstrijden, die zaterdag voor de Eerste divisie van de Engelse League gespeeld werden, waren:

Birmingham City — Preston North End 5-1, Blackburn Rovers — Portsmouth 2-1, Blackpool — Aston Villa 2-1, Chelsea — West Ham United 3-2, Leeds United — Everton 1-0, Luton Town — Burnley 6-2, Manchester City — Arsenal 0-0, New Castle United — Wolverhampton Wanderers 3-4, Nittingham Forest — Bolton Wanderers 3-0, Tottenham Hotspur — Manchester United 1-3, West Bromwich Albion — Leicester 2-2, Wolverhampton is topploeg met 36 punten uit 27 wedstrijden, Arsenal tweede met 36 punten uit 29 wedstrijden en Manchester United derde met 34 punten uit 28 wedstrijden.

OM HET WERELDKAMPIOENSCHAP BRIDGEN

New York. — Italie (Wereldkampioen) is zaterdag zeer goed begonnen in de strijd om de wereldtitel Bridge, waarbij het de ploegen van de Verenigde Staten en van Argentinie als tegenstanders heeft. Tegen Argentinie werd het een 29—11 zege en tegen de Verenigde Staten een 24—21 overwinning, hoewel de Amerikanen na de eerste zitting een 21—11 voorsprong hadden en zelfs na het voorlaatste spel nog **met 21—17 voor** stonden. Het toernooi duurt negen dagen. In totaal spelen de teams 156 spellen tegen elkaar.

Rochester maakte gistermorgen bij de opening van het Curaçaos baseball-seizoen een uitstekend debuut in de AA-klasse. Ofschoon met 2-7 verloren werd, hebben de spelers van Rochester het de AA-kampioene Amstel danig lastig gemaakt.

VESTA verslaat SITHOC met 3—0

Willemstad. — In een matig gespeelde wedstrijd, waarin het spel van geen van beide ploegen tot grote hoogte kwam, versloeg Vesta het team van Sithoc met 3—0.

De zege van Vesta was evenwel verdiend. Want ofschoon Sithoc een kleine veldmeerderheid had, hetgeen zich vooral voor de rust manifesteerde, konden de Collegemannen het net niet vinden. Erger nog: slechts weinig aanvallen werden opgebouwd, die gevaarlijk genoemd konden worden. De Vesta-aanvallen daarentegen, hoewel minder talrijk, waren veel gevaarlijker.

Sithoc begon met de wind mee en gedurende het eerste kwartier was alles Sithoc wat de klok sloeg. Het gehele eerste kwartier werd vrijwel op de Vesta-helft verspeeld. Doch — zoals reeds gezegd — de aanvallen waren te simpel van opzet en vertoonden te weinig fantasie. Gezegd moet ook worden, dat de verdediging van Vesta in topvorm stak. Vooral Boy Hoek bleek een zeer groot struikelblok te zijn voor de Sithoc-spelers. Na een kwartier werkte Vesta zich los, doch ook haar offensief vertoonde vele feilen Er werd over het algemeen niet veel gepresteerd en er werd vooral erg slecht geplaatst.

In de 29e minuut openden de jongens van Santa Maria de score, toen een door Daal genomen „free-kick" Jeandor („Doctor") belandde, die niet draalde en van dichtbij keeper Richardson passeerde (1—0). Met deze stand ging ook de rust in.

Na de rust was de strijd gelijkopgaand. Vesta wist 17 minuten na de hervatting de voorsprong tot 2—0 te vergroten, toen een van verre op doel geschoten bal keeper Richardson parten speelde. De bal. veerde voor hem en verdween boven zijn uitgestrekte arm in het net (2—0).

Sithoc deed hierna verwoede pogingen om de achterstand teniet te doen, doch de Collegemannen brachten het niet ver.

Vier minuten voor het einde was het wederom „Doctor" Jeandor, die het derde doelpunt voor zijn ploeg scoorde. Een op doel geschoten bal werd door Richardson niet klemvast gehouden en hiervan maakte Jeandor gebruik (3—0).

Met deze score kwam ook het einde van deze ontmoeting. Vesta is de tweede ronde bijzonder goed gestart en heeft in haar twee eerste wedstrijden even zoveel overwinningen geboekt. Nadat Centro Dominguito verslagen werd, werd thans ook Sithoc aan de Vesta-zegekar gebonden.

De stand van de kompetitie is thans als volgt:

	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpt v.	doelpt t.	pt
SUBT	9	8	1	0	25	10	17
C Dom.	8	5	1	2	16	11	11
Sithoc	9	4	2	3	16	12	10
Vesta	9	4	1	4	13	13	9
J. Holl.	8	4	0	4	16	12	8
J. Col.	8	2	2	4	17	15	6
Rivers.	8	1	3	4	12	21	5
J. Cur.	9	1	0	8	5	26	2

De Europese kampioenschappen Kunstrijden

Davos. — Het Oostenrijkse meisje Hanna Walter is gisteren te Davos Europees kampioene kunstrijden geworden. Zij had een duidelijke voorsprong op de Nederlandse vertegenwoordigsters Sjouke Dijkstra en Joan Haanappel, die resp. als tweede en derde eindigden. Sjouke zorgde voor een grote verrassing door een prachtig gereden kur, waardoor zij nog zeer hoog in de algemene rangschikking eindigde. Joan Haanappel daartegen stelde zondag teleur. Zij maakte reeds kort na het begin van haar nummer 'n fout en reeds daarna zeer gedeprimeerd. **Het kostte haar de tweede plaats. Nochtans waren de Nederlandse prestaties in dit milieu voortreffelijk.**

Twee Amerikaanse vliegers bleven 65 dagen achtereen in de lucht

Las Vegas. — Twee Amerikaanse vliegers, Timm en Cook, zijn erin geslaagd 65 dagen achtereen in de lucht te blijven.

Zij zijn zaterdag met hun eenmotorige cess na 172 op het McCarran-vliegveld bij Las Vegas in Nevada geland. Op 4 december waren zij opgestegen.

Timm en Cook verbeterden het wereldduurrecord met vijftien dagen. Het stond op naam van de Amerikanen Heth en Burkhart, die in 1958 vijftig dagen in de lucht zijn gebleven.

Om de vier uur wisselden de piloten elkaar af. 's Ochtends en 's avonds kwam het vliegtuig laag over het vliegveld om te tanken en een mand met levensmiddelen aan boord te hijsen. Het tanken geschiedde door het oppikken van een slang van een tankauto, die rijdend de benzine in het vliegende vliegtuig pompte.

Ter gelegenheid van RCA-jubileum

Tenniswedstrijden tussen RCC — CURACAO en RCA — ARUBA

Oranjestad. — Dit weekend werden. ter gelegenheid van het zilveren jubileum van R.C.A. tenniswedstrijden gespeeld tussen spelers van R.C.C. (Curaçao) en R.C.A.

Zaterdagmiddag versloeg in een wedstrijd op de Tivolibaan de heer Vi Henriquez (Aruba) de heer Hugo Bakhuis van Curaçao met 6—2 en 6—4. Daarna kwamen tegen elkaar uit Ramón Pimentel (Curaçao) en Janny Brokke (Aruba). Nadat Pimentel de eerste set won met 6—3, won Janny de tweede en derde met 8—6 en 6—1 en daarmede de wedstrijd. **Brokke was vooral in de derde set duidelijk de meerdere en won daardoor de wedstrijd welverdiend.**

Zondagmorgen speelden Vi Henriquez en Janny Brokke (Aruba) tegen Hinds en Ramón Pimentel (Curaçao). In drie spannende sets wist het Arubaanse team te winnen (5—7, 6—4 en 6—4).

Ook de laatste double-wedstrijd leverde een overwinning op voor Aruba. Panki Henriquez en Nel Harms versloegen Van der Pool en De Jongh met 6—4 en 6—1.

De jubilerende vereniging won alle vier ontmoetingen. Tennisliefhebbers hebben genoten van deze boeiende wedstrijden.

Ook deze week staan er weer vele sportontmoetingen op het programma bij deze jubileumfeestelijkheden. De viering van het zilveren jubileum wordt zondag as. besloten met een plechtige heilige Mis in de St Franciscuskerk te Oranjestad (8.30 uur des morgens) en een receptie in de avonduren.

Publiek zal zelf Curacaos team samenstellen

„SANTOS" (met Pele) naar CURACAO

Willemstad. — Het is thans zo goed als zeker, dat het voetbalteam „Santos" op dinsdag 17 februari op Curaçao zal spelen. Zoals bekend speelt Pele, het 17-jarige voetbalwonderkind voor dit team. Het is zeker, dat Santos slechts één wedstrijd op Curaçao zal kunnen spelen.

De Curaçaose Voetbal Bond heeft Santos als voorwaarde gesteld, dat Pele, Zitto en Pepe op 17 februari in het Rifstadion zullen meespelen. Het bestuur van de C.V.B. heeft thans — bij wijze van uitzondering — het plan opgevat om het publiek te laten beslissen hoe het Curaçaose elftal voor deze wedstrijd wordt samengesteld. Er zullen vanaf vandaag pamfletten op straat worden rondgedeeld, waarop men naar willekeur een team kan invullen. De spelers, die op de diverse posten de meeste stemmen hebben behaald, zullen in het Curaçaose team uitkomen. De sluitingsdatum voor het inzender der formulieren is bepaald op zaterdag 14 februari. De formulieren moeten worden opgestuurd naar Radio Hoyer.

De C.V.B. heeft tien vrije toegangskaarten beschikbaar gesteld voor degenen, die de „selektie van het volk" op hun inzending hadden staan.

Eindelijk heeft het publiek alhier de kans om Pele in aktie te zien. Er het behoeft geen betoog, dat deze Braziliaanse kleurling, die tijdens de wedstrijden om het wereldkampioenschap met zoveel lauweren omringd werd, geen nadere introduktie behoeft. Wij zijn er dan ook van overtuigd, dat het Rifstadion te klein zal blijken te zijn om de talrijke „Pele-bewonderaars" te kunnen herbergen.

CARNAVAL in Rio de Janeiro

Rio de Janeiro. — Onder bijzonder gunstige weeromstandigheden en het opzwepende ritme van Samba's Merengues en Cha-cha-cha's is gisteren in Rio de Janeiro het Carnavalsfeest losgebroken. Ongeveer een miljoen hossende pretmakers hebben de hele dag de straten van deze stad opgevuld. 's avonds werd een prachtige optocht gehouden, waarin tweehonderd figuren typerende dansen van Noord-Brazilie uitbeelden. Hierna volgde een defile van 48 „Samba-scholen", waarvan enkele zeshonderd dansers en tweehonderd danseressen omvatten.

Tijdens een Carnavalsfeest moest de filmactrice Jane Mansfield in allerijl de zaal verlaten om zich aan te kleden, daar soevenirjagers haar feestkledij aan flarden hadden gerukt.

Enkele kleintjes, druk bezig met enkele ski-oefeningen. Wie weet of een van hen misschien ooit kampioen wordt!